Úřední věstník C 183

Evropské unie

České vydání

Svazek 57

14. června 2014

Informace a oznámení

Obsah

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Rada

2014/C 183/01 Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. května 2014 o přehledu týkajícím se procesu strukturovaného dialogu včetně sociálního začleňování mladých lidí 1

2014/C 183/02 Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. května 2014 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti mládeže na období let 2014–2015 5

2014/C 183/03 Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 21. května 2014 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2014–2017 12

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Rada

2014/C 183/04 Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o podpoře podnikání mladých lidí v zájmu sociálního začlenění mladých lidí 18

2014/C 183/05 Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o účinném vzdělávání učitelů 22

CS

2014/C 183/06 Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o mnohojazyčnosti a rozvoji jazykových kompetencí 26

2014/C 183/07 Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o zajišťování kvality na podporu vzdělávání a odborné přípravy 30

2014/C 183/08 Závěry Rady ze dne 21. května 2014 o kulturním dědictví jako strategickém zdroji pro udržitelný rozvoj Evropy 36

2014/C 183/09 Závěry Rady ze dne 21. května 2014 o rovnosti žen a mužů v oblasti sportu 39

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

RADA

Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. května 2014 o přehledu týkajícím se procesu strukturovaného dialogu včetně sociálního začleňování mladých lidí

(2014/C 183/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

I. PŘIPOMÍNAJÍCE, ŽE

1. „usnesení" Rady o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) ([1]) považuje všechny mladé lidi za přínos pro společnost a zdůrazňuje, že je důležité podpořit právo mladých lidí podílet se na vypracovávání politik, jež na ně mají vliv, a to prostřednictvím trvalého strukturovaného dialogu s mladými lidmi a organizacemi mládeže;

2. usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 ([2]) o přehledu týkajícím se strukturovaného dialogu s mladými lidmi o účasti mládeže na demokratickém životě v Evropě stanovilo, že obecnou tematickou prioritou pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže ve třetím osmnáctiměsíčním pracovním cyklu (období od 1. ledna 2013 do 30. června 2014) je sociální začleňování;

II. UZNÁVAJÍ, ŽE

3. strukturovaný dialog je participační proces a výsledek třetího osmnáctiměsíčního pracovního cyklu vychází z výsledků vnitrostátních konzultací během irského, litevského a řeckého předsednictví, jakož i z výsledků konferencí EU zaměřených na mládež konaných v březnu roku 2013 v Dublinu, v září roku 2013 ve Vilniusu a v březnu roku 2014 v Soluni;

4. společné závěry konference o mládeži konané v Dublinu se soustředily na tyto priority: zaměstnanost, účast, sociální zabezpečení, podpůrné nástroje (sociální služby a služby pro mládež), mládežnické organizace a kvalitní práce s mládeží; tyto závěry byly předloženy ministrům odpovědným za oblast mládeže na zasedání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport v květnu roku 2013 ([3]);

5. společné závěry konference o mládeži konané ve Vilniusu se soustředily na tyto priority: vzdělávání, vedení, přechod z procesu vzdělávání do zaměstnání, podmínky na trhu práce, samostatnost, úloha organizací mládeže a meziodvětvová spolupráce; tyto závěry byly předloženy ministrům odpovědným za oblast mládeže na zasedání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport v listopadu roku 2013 ([4]);

6. společná doporučení konference o mládeži konané v Soluni se soustředila na tyto priority: kvalitní vzdělávání, kvalitní přechod, kvalitní pracovní místa, mezigenerační dialog a učení jedné generace od druhé, aktivní začleňování, podnikání mladých lidí a sociální podnikání ([5]);

7. v rámci programu Erasmus+ existují možnosti vyššího financování za účelem podpory strukturovaného dialogu, včetně přímých ročních grantů určených vnitrostátním pracovním skupinám;

([1]) Úř. věst. C 311, 19.12.2009, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 380, 11.12.2012, s. 1.
([3]) Dokument 7808/13.
([4]) Dokument 14177/13.
([5]) Dokument 7862/1/14 REV 1.

8. společná zpráva EU o mládeži ze dne 27. listopadu 2012 ([1]) obsahovala hodnocení strukturovaného dialogu a bylo v ní navrženo, že by se proces mohl dále rozvíjet za pomoci dalšího hodnocení procesu a výsledku strukturovaného dialogu tím, že učiní členství vnitrostátních pracovních skupin inkluzivnějším a zapojí mladé lidi ze všech různých prostředí, a tím, že činitele s rozhodujícími pravomocemi budou povzbuzováni k tomu, aby více zohledňovali doporučení mladých lidí;

9. hodnocení strukturovaného dialogu by mělo tvořit součást nadcházející druhé zprávy o mládeži v EU a mělo by zahrnovat rovněž přehled kritérií, pokud jde o výsledky strukturovaného dialogu na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU;

III. DOHODLI SE NA TĚCHTO ZÁSADÁCH TÝKAJÍCÍCH SE ROZVOJE A ZLEPŠOVÁNÍ PROCESU STRUKTUROVANÉHO DIALOGU:

10. strukturovaný dialog a související konzultace by se měly zaměřit na obecnou tematickou prioritu stanovenou Radou, kterou společně projednají mladí lidé a tvůrci politik, s cílem zajistit v každém z jeho cyklů soudržný proces, jenž stále pokračuje;

11. pro cyklus strukturovaného dialogu by měla být zavedena jednodušší a jasnější struktura s cílem zajistit v konzultacích s mladými lidmi kontinuitu obecného tématu a umožnit lepší rozvržení času.

    V první fázi každého cyklu je třeba, aby všechny zúčastněné subjekty vypracovaly společné pojetí obecné tematické priority stanovené Radou a přístup zdola nahoru, které by se měly stát řídícím rámcem dialogu, jenž se povede v následných fázích.

    Ve druhé fázi by měly proběhnout konzultace, jejichž výsledkem by měla být možná řešení, na něž je třeba Radu upozornit, a na závěr by měla být uvedena doporučení ohledně obecné tematické priority.

    Ve třetí fázi by se měla pozornost soustředit především na stanovení konkrétních opatření, která budou předložena Radě k dalšímu zvážení;

12. v zájmu posílení dosahu strukturovaného dialogu by měly vnitrostátní pracovní skupiny za pomoci výzkumných pracovníků v oblasti mládeže a osob pracujících s mládeží, případně v konzultaci s místními a regionálními orgány, usilovat o zajištění aktivního zapojení mladých lidí, včetně těch, kteří se strukturovaného dialogu předtím neúčastnili. Informační sítě mládeže a sítě v oblasti práce s mládeží by mohly být případně vyzvány, aby vnitrostátní skupiny v jejich úsilí o oslovení většího počtu mladých lidí podpořily;

13. v zájmu zlepšení kvality výsledků konferencí EU zaměřených na mládež pořádaných předsednictvím je třeba posoudit a revidovat pracovní postupy a proces rozhodování uplatňované na těchto konferencích. Evropská komise a členské státy by mohly, při náležitém zohlednění vnitrostátních pravomocí, zvážit mechanismus zpětné vazby poskytované mladým lidem, pokud jde o proveditelnost doporučení, jež vyplynula z procesu strukturovaného dialogu. Tato doporučení by mohla být případně zohledněna v zájmu formování politického vývoje a dosažení lepších výsledků ve prospěch mladých lidí;

14. je třeba zahájit tvůrčí a participační proces s cílem vytvořit společné a lepší evropské zviditelnění strukturovaného dialogu, které umožní označit proces jako vnitrostátní a evropský. Komise by měla na evropském portálu nadále rozvíjet sekci věnovanou strukturálnímu dialogu;

IV. DÁLE SOUHLASÍ S TÍM, ŽE

15. obecnou tematickou prioritou strukturovaného dialogu s mladými lidmi a organizacemi mládeže pro následující pracovní cyklus (období od 1. července 2014 do 31. prosince 2015) je posílení postavení mládeže, jak je uvedeno v příloze II;

16. vybrané prioritní oblasti může každé předsednictví s ohledem na případný nový vývoj doplnit;

17. prioritní oblasti pro nadcházející pracovní cyklus týmu předsednictví (1. ledna 2016 až 30. června 2017) by měly být stanoveny před jeho začátkem.

([1]) Úř. věst. C 394, 20.12.2012, s. 15.

PŘÍLOHA I

Ze strukturovaného dialogu a z konferencí zaměřených na mládež konaných v Dublinu, Vilniusu a v Soluni vyplynuly tyto prioritní oblasti, jejichž cílem je posílit sociální začleňování všech mladých lidí v Evropě:

— prosazování rovných příležitostí pro všechny mladé lidi, mimo jiné i prostřednictvím validace neformálního a informálního učení, jakožto způsobu, jak posílit jejich postavení, aby se mohli aktivně účastnit celoživotního učení a zlepšit svou zaměstnatelnost,

— prosazování spolupráce mezi vzdělávacími institucemi, organizacemi mládeže a dalšími zúčastněnými subjekty v zájmu posílení vazeb mezi informálním a neformálním učením a formálním vzděláváním za účelem posílení klíčových kompetencí mladých lidí potřebných k životu a podpory jejich aktivního zapojení do společnosti,

— prosazování rovného přístupu mladých lidí k právům a příležitostem s cílem umožnit jim plné zapojení do společnosti,

— posilování meziodvětvové spolupráce na místní, regionální, celostátní a evropské úrovni a spolupráce mezi jednotlivými úrovněmi s cílem vyhovět potřebám mladých lidí a zajistit soudržné politiky v oblasti sociálního začleňování.

PŘÍLOHA II

Priority evropské spolupráce v oblasti mládeže pro období od 1. července 2014 do 31. prosince 2015

Obecná priorita – posílení postavení mládeže

V oblasti mládeže je dobře zavedená spolupráce mezi předsednictvími v kontextu strukturovaného dialogu mezi veřejnými orgány a mladými lidmi. Obecnou tematickou prioritou evropské spolupráce v oblasti mládeže v období od 1. července 2014 do 31. prosince 2015 bude posílení postavení mládeže. Toto téma bude pojítkem, které zajistí kontinuitu a systematičnost práce daných tří předsednictví. V rámci tématu posílení postavení mládeže se bude řešit přístup k právům a význam účasti mladých lidí na politickém životě.

Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. května 2014 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti mládeže na období let 2014–2015

(2014/C 183/02)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

I. ÚVOD

1. UZNÁVAJÍ, že od přijetí usnesení o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) vyvstaly v politice mládeže v důsledku krize nové výzvy a že v oblasti mládeže je zapotřebí posílené spolupráce na úrovni EU, aby bylo možno se s těmito výzvami vyrovnat;

2. PŘIPOMÍNAJÍ, že společná zpráva o mládeži v EU z roku 2012 požaduje pevnější vazby a větší soudržnost mezi obnoveným rámcem pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže (2010–2018) a strategií Evropa 2020;

3. PŘIPOMÍNAJÍ závěry Rady ze dne 16. května 2013 o maximálním využití potenciálu politiky v oblasti mládeže při dosahování cílů strategie Evropa 2020 ([1]), v nichž se Rada dohodla, že v kontextu obnoveného rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) bude v reakci na současná témata a trendy v oblasti mládeže a související s mládeží a jako vodítko pro politiku mládeže a politiku související s mládeží vypracován střednědobý pracovní plán, v němž budou zdůrazněny příslušné oblasti pro koordinaci a spolupráci s politikami týkajícími se vzdělávání a odborné přípravy a zaměstnanosti, aby byl zajištěn vklad politiky mládeže do evropského semestru;

4. SOUHLASÍ proto s tím, že na období od 1. července 2014 do 31. prosince 2015 bude stanoven 18měsíční pracovní plán EU pro mládež týkající se činností členských států a Komise jako pilotní fáze a přispění k provádění obnoveného rámce pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže (2010–2018);

II. ZÁSADY

5. DOMNÍVAJÍ SE, že uvedený pracovní plán by se měl řídit těmito základními zásadami:

— poskytovat dynamiku činnostem na úrovni EU v oblasti mládeže, případně posílit jejich význam;

— zajistit, aby si činitelé v dalších oblastech politiky EU (například v oblasti zaměstnanosti, vzdělávání, sociálních věcí nebo zdraví) byli vědomi konkrétních problémů, kterým mladí lidé čelí;

— přispívat k obecnějším prioritám EU v oblasti hospodářské a sociální politiky, zejména k procesu strategie Evropa 2020 a jeho prováděcím mechanismům;

— vytvářet politiku mládeže podloženou znalostmi a fakty;

— zachovat si podobu flexibilního rámce, který je v případě potřeby schopen reagovat na vývoj situace;

— prosazovat kooperativní a jednotný přístup členských států a Komise, pokud jde o generování přidané hodnoty v rámci prioritních témat uvedených níže v bodu 6;

([1]) Úř. věst. C 224, 3.8.2013, s. 2.

— začlenit ve vhodných případech stávající neformální struktury do struktur vytvořených podle tohoto pracovního plánu;

— plně využívat postupů konzultace stanovených v rámci strukturovaného dialogu s cílem zajistit, že pracovní plán bude řešit otázky, které jsou pro mladé lidi relevantní;

6. SOUHLASÍ s tím, aby se za současné krize členské státy a Komise v období, na které se současný pracovní plán vztahuje, a to až do konce roku 2015, ve své spolupráci na úrovni EU přednostně zaměřily na tato témata:

— rozvoj práce s mládeží a neformálního a informálního učení a jeho přispění k řešení dopadů krize na mladé lidi;

— posílená meziodvětvová spolupráce v rámci strategií EU;

— posilování postavení, se zvláštním zaměřením na přístup k právům, samostatnost, účast a aktivní občanství v EU i mimo ni.

Souhlasí s tím, že pracovní plán může být revidován Radou na základě dosažených výsledků a s ohledem na vývoj politik na úrovni EU;

7. DOHODLY se na seznamu konkrétních činností, jež jsou v souladu s uvedenými prioritními tématy, a na časovém harmonogramu jejich uskutečňování, a to ve znění uvedeném v příloze I;

III. PRACOVNÍ METODY A STRUKTURY

8. UZNÁVAJÍ, že:

— je třeba posílit začleňování problematiky mládeže a meziodvětvovou spolupráci v rámci Rady s cílem zaručit, že při utváření politik budou zohledňovány podmínky a potřeby mladých lidí;

9. SOUHLASÍ S TÍM, že:

— tento pracovní plán bude podporován prostřednictvím pracovních metod dohodnutých podle obnoveného rámce pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže, jakož i omezeným počtem neformálních skupin odborníků a flexibilním rámcem činností vzájemného učení;

— od odborných skupin se bude požadovat, aby svou činnost zaměřily na prioritní témata uvedená v části II bodu 6 a na opatření a lhůty uvedené v příloze I. Činnosti uvedené v příloze I mohou být revidovány Radou a zástupci vlád členských států zasedajících v Radě s ohledem na to, jakých bylo na úrovni EU dosaženo výsledků a k jakému politickému vývoji na této úrovni došlo;

— zásady týkající se členství v odborných skupinách a jejich fungování jsou uvedeny v příloze II;

— pokud jde o právo mladých lidí podílet se na vývoji politik, které se jich týkají, strukturovaný dialog bude prostředkem, pomocí něhož se mladí lidé budou moci zapojit do společných úvah týkajících se prioritních témat tohoto pracovního plánu;

— strategické otázky, jež vyplynou z tohoto pracovního plánu, jakož i obecnější otázky týkající se politiky EU v oblasti mládeže budou posouzeny na neformálních zasedáních generálních ředitelů pro problematiku mladých lidí;

— ve druhé polovině roku 2015 Rada provádění tohoto pracovního plánu podrobí hodnocení, a to na základě hodnocení jeho provádění, které bude předloženo v kontextu obecného přehledu odvětví mládeže, obsaženého ve zprávě o mládeži v EU, již vypracuje Komise nejpozději v červenci 2015;

10. VZHLEDEM K VÝŠE UVEDENÉMU VYZÝVAJÍ

členské státy a Komisi, aby pro období trvání stávajícího pracovního plánu zřídily nebo zachovaly skupiny odborníků na následující oblasti:

— systémy kvality práce s mládeží v členských státech EU a úloha společných ukazatelů či rámců;

— vymezení konkrétního přínosu práce s mládeží a neformálního a informálního učení, pokud jde o řešení výzev, kterým mladí lidé čelí, zejména přechodu ze vzdělávání do zaměstnání;

— činnosti vzájemného učení mezi členskými státy a Komisí zaměřené na identifikaci osvědčených postupů a doporučení pro utváření meziodvětvové politiky mládeže na úrovni EU i na úrovni jednotlivých států;

IV. ČINNOSTI

11. VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, ABY:

— spolupracovaly za podpory Komise a s použitím pracovních metod obnoveného rámce uvedených v tomto usnesení;

— v návaznosti na závěry Rady o maximálním využití potenciálu politiky v oblasti mládeže při dosahování cílů strategie Evropa 2020 nadále podporovaly aktivní začleňování otázek mládeže do vnitrostátní tvorby politik vztahujících se ke strategii Evropa 2020 a evropskému semestru;

— při dodržení zásady subsidiarity zvážily možnost zohlednění obnoveného rámce pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže (2010–2018) a tohoto pracovního plánu při vývoji politiky na vnitrostátní a regionální úrovni;

— informovaly mladé lidi a případně organizace mládeže o pokroku dosaženém v provádění pracovního plánu EU s cílem zajistit relevantnost a viditelnost daných činností;

12. VYZÝVAJÍ JEDNOTLIVÁ PŘEDSEDNICTVÍ RADY, ABY:

— při vypracovávání svého programu v rámci týmového předsednictví zohlednila prioritní témata tohoto pracovního plánu EU;

— na konci 18měsíčního období, na něž se toto usnesení vztahuje, a na základě hodnocení uvedeného ve zprávě o mládeži v EU, vypracované Komisí na základě dobrovolných příspěvků členských států, zvážila, zda navrhnou nový pracovní plán pro další období;

— navrhla generálním ředitelům pro mládež, aby v průběhu svého obvyklého neformálního zasedání projednali a využili výsledky získané v rámci pracovního plánu, aby případně uspořádali mimořádná společná meziodvětvová zasedání generálních ředitelů a aby výsledky důkladně šířili;

13. VYZÝVAJÍ KOMISI, ABY:

— při provádění tohoto pracovního plánu, zejména opatření uvedených v příloze podporovala členské státy a spolupracovala s nimi;

— informovala členské státy o probíhajících nebo plánovaných iniciativách politiky EU v oblasti mládeže a v dalších příslušných oblastech politik majících dopad na mládež, jakož i o příslušném vývoji v Komisi;

— posoudila způsoby, jak umožnit co nejširší účast členských států na zasedáních odborných skupin;

— na základě dobrovolných příspěvků členských států do července roku 2015 zahrnula do návrhu zprávy o mládeži v EU hodnocení provádění a relevantnosti pracovního plánu. Tato zpráva poslouží během druhé poloviny roku 2015 jako podklad pro vypracování jakéhokoli nadcházejícího pracovního plánu Rady;

— usilovala o zajištění soudržnosti tohoto pracovního plánu a pracovního plánu dohody o partnerství s Radou Evropy v oblasti mládeže;

— navrhla flexibilní rámec pro činnosti vzájemného učení mezi členskými státy;

14. VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ A S NÁLEŽITÝM ZOHLEDNĚNÍM ZÁSADY SUBSIDIARITY:

— v souladu s přílohami I a II tohoto usnesení nadále úzce spolupracovaly na úrovni odborníků;

— vybízely další odvětví, aby problematiku mladých lidí zohledňovala při vytváření, provádění a hodnocení politik a opatření v dalších oblastech politik, se zvláštním důrazem na zajištění jejího včasného a účinného začlenění do procesu vytváření politik;

— podpořily lepší oceňování přínosu politiky mládeže, pokud jde o celkové cíle strategie Evropa 2020, vzhledem k vysokému potenciálu této sociální skupiny přispívat k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a k vytváření nových pracovních míst a s přihlédnutím k jejím pozitivním účinkům na zaměstnanost, sociální začleňování, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i na zdraví a dobré životní podmínky.

PŘÍLOHA I

Činnosti založené na prioritních tématech

Činnosti	Pracovní metoda / nástroj	Výsledky a lhůta
Rozvoj práce s mládeží a neformálního a informálního učení a jeho přispění k řešení dopadů krize na mladé lidi		
Rozvoj práce s mládeží v Evropě	*Utváření politiky založené na faktech:* Studie nazvaná „Práce s mladými lidmi: hodnota práce s mládeží v Evropské unii“	*Druhá polovina roku 2015:* (příp.) Výměna názorů v Radě a zvážení dalších kroků v návaznosti na její výstupy
	Skupina odborníků na systémy kvality práce s mládeží v členských státech EU a úloha společných ukazatelů či rámců	*První polovina roku 2015:* Skupina odborníků vypracuje soubor ukazatelů nebo rámců popisujících kvalitu systémů práce s mládeží *Druhá polovina roku 2015* (příp.): Závěry Rady
Podpora přispění politiky v oblasti mládeže k řešení výzev, jimž Evropa čelí	*Skupina odborníků* pověřená vymezením konkrétního přínosu práce s mládeží, pokud jde o řešení výzev, kterým mladí lidé čelí, zejména přechodu ze vzdělávání do zaměstnání	*První polovina roku 2015:* (příp.) Závěry Rady týkající se způsobů, jimiž mohou politiky v oblasti mládeže a meziodvětvová spolupráce řešit hlavní výzvy EU, zejména pokud jde o mladé lidi
	Utváření politiky založené na faktech: Evropské centrum znalostí pro politiku mládeže (EKCYP)	*První polovina roku 2015:* Zpráva o osvědčených postupech spolupráce mezi formálním a neformálním vzděláváním, zahrnující politická doporučení
Posílená meziodvětvová spolupráce v rámci strategií EU		
Posílení tvorby meziodvětvové politiky v oblasti mládeže na úrovni EU	Rada a její přípravné orgány (Pracovní skupina pro mládež)	*První polovina roku 2015:* Případné doporučení týkající se přispění odvětví mládeže k důležitým politicky zaměřeným krokům evropského semestru.
Posílení meziodvětvové tvorby politiky v oblasti mládeže na vnitrostátní úrovni	*Vzájemné učení* mezi členskými státy	*Druhá polovina roku 2015:* Průběžná zpráva o osvědčených postupech a doporučeních pro meziodvětvovou tvorbu politiky v oblasti mládeže na vnitrostátní úrovni

Činnosti	Pracovní metoda / nástroj	Výsledky a lhůta
Posilování postavení, se zvláštním zaměřením na přístup k právům, samostatnost, účast a aktivní občanství v EU i mimo ni		
Posilování postavení mladých lidí se zvláštním zaměřením na přístup k právům, za účelem podpory nezávislosti a účasti na životě společnosti	Strukturovaný dialog s mladými lidmi	*Druhá polovina roku 2014* (příp.): Závěry Rady o přístupu mladých lidí k právům za účelem podpory nezávislosti a účasti na životě společnosti
Posílení politické účasti mladých lidí na demokratickém životě Evropy	Výsledky strukturovaného dialogu s mladými lidmi *Utváření politiky založené na faktech:* — London School of Economics and Political Science: účast mladých lidí na demokratickém životě — Bleskový průzkum Eurobarometr 375 – Evropská mládež: účast na demokratickém životě — EACEA – Politická účast a občanství EU: vnímání a chování mladých lidí	*Druhá polovina roku 2015:* (příp.) Závěry Rady

PŘÍLOHA II

Zásady týkající se členství v odborných skupinách a fungování těchto skupin zřízených členskými státy a Komisí v rámci pracovního plánu EU v oblasti mládeže (1. července 2014 až 31. prosince 2015)

Členství

— Účast členských států na práci těchto skupin je dobrovolná a členské státy se k nim mohou kdykoli připojit.

— Členské státy mající zájem o účast na práci skupin jmenují odborníky jako členy příslušných skupin. Členské státy zajistí, aby jmenovaní odborníci měli v příslušné oblasti odpovídající zkušenosti na vnitrostátní úrovni, a zajistí rovněž účinnou komunikaci s příslušnými vnitrostátními orgány. Komise bude proces jmenování odborníků koordinovat.

— Každá odborná skupina může rozhodnout o přizvání dalších účastníků – nezávislých odborníků, zástupců organizací mladých lidí a dalších zainteresovaných stran i zástupců evropských zemí, které nejsou členy EU.

Pracovní postupy

— Odborné skupiny se soustředí na to, aby bylo u požadovaných témat dosaženo omezeného počtu konkrétních a použitelných výsledků.

— V zájmu provádění tohoto pracovního plánu bude povinností všech odborných skupin jmenovat na prvním zasedání po přijetí pracovního plánu svého předsedu nebo spolupředsedy. Každá odborná skupina připraví harmonogram činností v souladu s tímto pracovním plánem.

— Aby byly zaručeny žádoucí výsledky a plnění harmonogramu, jakož i koordinace práce skupin, budou mít členské státy možnost vydávat těmto skupinám pokyny.

— Rada a zástupci vlád členských států zasedající v Radě rozhodnou, zda je vhodné navrhnout pro odborné skupiny nové činnosti.

— Komise poskytne práci skupin odbornou, logistickou a administrativní podporu. V maximální možné míře skupiny podpoří dalšími vhodnými prostředky (včetně studií týkajících se oblasti jejich činnosti).

— Odborné skupiny budou zasedat zpravidla v Bruselu, avšak v případě pozvání některého členského státu mohou pořádat zasedání i mimo Brusel.

— Odborné skupiny budou zasedat zpravidla dvakrát do roka, v případě potřeby však mohou přijmout jiný časový rozvrh.

Vypracování zpráv a informace

— Předsedové odborných skupin budou Pracovní skupině pro mládež předkládat zprávy o pokroku v činnosti příslušných odborných skupin a doporučení týkající se případných budoucích činností.

— Pořady jednání a zápisy z jednání všech skupin budou k dispozici všem členským státům bez ohledu na míru jejich zapojení v dané oblasti. Zprávy skupin budou zveřejňovány.

— Ze zpráv odborných skupin bude vycházet hodnocení provádění pracovního plánu vypracované Komisí.

Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 21. května 2014 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2014–2017

(2014/C 183/03)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

I. ÚVOD

1. PŘIPOMÍNAJÍ pravomoci svěřené Evropské unii, zejména podle článků 6 a 165 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle nichž sport představuje oblast, v níž by činnosti na úrovni EU měly podporovat, koordinovat a doplňovat opatření členských států;

2. PŘIPOMÍNAJÍ usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014 ([1]);

3. VÍTAJÍ zprávu Komise o provádění pracovního plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014 ([2]);

4. UZNÁVAJÍ, že sport může přispět ke splnění cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;

5. PŘIPOMÍNAJÍ usnesení Rady ze dne 18. listopadu 2010, v jehož rámci se Rada dohodla, že bude pravidelně, zpravidla při zasedání Rady, pořádat neformální setkání předních zástupců veřejných orgánů EU a sportovního hnutí za účelem výměny názorů na otázky v oblasti sportu v EU ([3]);

6. SOUHLASÍ s dalším rozvojem rámce evropské spolupráce v oblasti sportu prostřednictvím vytvoření druhého tříletého pracovního plánu EU v oblasti sportu týkajícího se činností členských států a Komise;

7. SOUHLASÍ s tím, že činnosti prováděné v oblasti sportu na úrovni EU by se měly zaměřit na prioritní okruhy, klíčová témata, výstupy a pracovní metody a struktury uvedené v pracovním plánu, a jak je stanoveno v příloze I;

8. BEROU NA VĚDOMÍ průzkum Eurobarometru z roku 2013 zaměřený na sport a pohybovou aktivitu a uznávají, že mezi členskými státy existují významné rozdíly, mimo jiné pokud jde o výsledky dobrovolnické činnosti a sedavý způsob života.

II. DALŠÍ ROZVOJ EVROPSKÉHO ROZMĚRU V OBLASTI SPORTU VYTVOŘENÍM PRACOVNÍHO PLÁNU EU

9. DOMNÍVAJÍ SE, že tříletý pracovní plán EU v oblasti sportu by se měl řídit těmito základními zásadami:

   — prosazovat kooperativní a jednotný přístup členských států a Komise, pokud jde o generování přidané hodnoty v oblasti sportu na úrovni EU v dlouhodobějším horizontu;

   — řešit nadnárodní výzvy prostřednictvím koordinovaného přístupu na úrovni EU;

   — zohledňovat specifickou povahu sportu;

   — odrážet potřebu začlenění sportu do ostatních politik EU;

   — vytvářet fakticky podloženou politiku v oblasti sportu;

   — přispívat k obecnějším prioritám EU v oblasti hospodářské a sociální politiky, zejména ke strategii Evropa 2020;

   — stavět na výsledcích prvního pracovního plánu EU v oblasti sportu;

   — doplňovat a posilovat dopad činností zahájených v rámci programu *Erasmus+* v oblasti sportu.

([1]) Úř. věst. C 162, 1.6.2011, s. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) Úř. věst. C 322, 27.11.2010, s. 1.

10. ZDŮRAZŇUJÍ, že tento pracovní plán EU by měl představovat flexibilní rámec schopný reagovat podle potřeby na vývoj v oblasti sportu;

11. SOUHLASÍ s tím, aby pro období, na něž se vztahuje stávající pracovní plán, členské státy a Komise dávaly přednost níže uvedeným okruhům a klíčovým tématům. Každé předsednictví může tyto okruhy a klíčová témata s ohledem na případný nový vývoj doplnit:

1) *integrita sportu*, zejména boj proti dopingu a manipulacím s výsledky zápasů, ochrana nezletilých osob, řádná správa a rovnost žen a mužů;

2) *hospodářský rozměr sportu*, zejména pak jeho udržitelné financování, odkaz velkých sportovních akcí, hospodářský přínos sportu a inovace;

3) *sport a společnost*, zejména zdraví prospěšná pohybová aktivita, dobrovolnická činnost, pracovní místa v oblasti sportu, jakož i vzdělávání a odborná příprava ve sportu.

12. SOUHLASÍ s tím, že Rada a zástupci vlád členských států zasedající v Radě mohou pracovní plán revidovat s ohledem na dosažené výsledky a změny v příslušné politice na úrovni EU.

III. PRACOVNÍ METODY A STRUKTURY

13. UZNÁVAJÍ, že:

je v oblasti sportu v kontextu EU nutno pokračovat ve spolupráci zavedené po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, a to na základě hlavních zásad uvedených v části II tohoto pracovního plánu;

rovněž je zapotřebí, aby EU úzce spolupracovala se sportovním hnutím a s příslušnými organizacemi na vnitrostátní, evropské i mezinárodní úrovni, například s Radou Evropy a Světovou antidopingovou agenturou, zejména prostřednictvím strukturovaného dialogu.

14. SOUHLASÍ S TÍM, že:

je třeba stanovit jednotlivé pracovní struktury a metody za účelem navázání na výsledky prvního pracovního plánu EU a pro dosahování nových výsledků v souladu s prioritními okruhy a klíčovými tématy, jak jsou stanoveny v oddíle II výše;

Bude proto ustaveno pět odborných skupin sestávajících z odborníků jmenovaných členskými státy, které se budou zabývat těmito tématy: manipulace s výsledky zápasů, řádná správa, hospodářský rozměr, zdraví prospěšná pohybová aktivita a rozvoj lidských zdrojů ve sportu. Zásady týkající se členství v těchto skupinách a jejich fungování jsou uvedeny v příloze II;

Vedle těchto odborných skupin mohou být dalšími strukturami a pracovními metodami např. konference pořádané předsednictvím, zasedání ministrů a ředitelů pro sport, studie vypracované a konference pořádané Komisí a platformy pro zveřejňování závazků ([1]).

Provádění stávajícího pracovního plánu vyhodnotí Rada v průběhu první poloviny roku 2017 na základě zprávy, kterou vypracuje Komise do listopadu 2016.

IV. DALŠÍ KROKY

15. VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, ABY:

— spolupracovaly s Komisí a používaly pracovní struktury a metody uvedené v tomto usnesení a

— současně dodržovaly zásadu subsidiarity a respektovaly autonomii řídicích struktur v oblasti sportu a při vytváření politiky na vnitrostátní úrovni řádně zohledňovaly tento pracovní plán;

— pravidelně informovaly a případně konzultovaly zúčastněné strany v oblasti sportu o pokroku při provádění pracovního plánu EU s cílem zajistit význam a zviditelnění daných činností.

([1]) *Platforma pro zveřejňování závazků*: nástroj, jehož prostřednictvím mohou zejména sportovní organizace dobrovolně zveřejňovat své závazky ohledně určitých otázek, například zásad řádné správy nebo cílů v oblasti rovnosti žen a mužů (viz příloha I). Komise předloží Pracovní skupině pro sport návrh týkající se zřizování a fungování uvedených platforem v druhé polovině roku 2014.

16. VYZÝVAJÍ JEDNOTLIVÁ PŘEDSEDNICTVÍ RADY, ABY:

— při vypracovávání svého programu v rámci týmového předsednictví zohlednila prioritní témata pracovního plánu EU, podávala zprávy o jeho uskutečňování a vycházela z dosažených výsledků;

— informovala členské státy o probíhající nebo plánované činnosti jiných složení Rady, které mají dopad na sport;

— po uplynutí tříletého období, na něž se toto usnesení vztahuje, a na základě zprávy vypracované Komisí případně navrhla nový pracovní plán pro další období.

17. VYZÝVAJÍ KOMISI, ABY:

— spolupracovala se členskými státy na provádění tohoto pracovního plánu, zejména pokud jde o výstupy uvedené v příloze I;

— informovala členské státy o probíhajících nebo plánovaných iniciativách v dalších oblastech politik EU majících dopad na oblast sportu a o příslušném vývoji v Komisi;

— podporovala členské státy a jiné příslušné aktéry při spolupráci prováděné v rámci stanoveném tímto usnesením, především:

  — zkoumáním způsobů, jak usnadnit co nejširší účast členských států a odborníků a přizvat zástupce sportovního hnutí a dalších subjektů k působení v pracovních strukturách uvedených v příloze I, což zajistí vysokou a soudržnou úroveň zástupců;

  — případným zřízením skupin odborníků, které zajistí vysokou úroveň příslušné odbornosti, jakož i zajištěním jiných forem podpory výměny názorů a vzájemného učení a podpory budování znalostní základny (např. studiemi);

— zprostředkovala strukturovaný dialog o sportu, včetně každoročního pořádání sportovního fóra EU, kde by se scházely klíčové zúčastněné subjekty na různých úrovních sportu;

— využívala finančních zdrojů programu *Erasmus+* a dalších příslušných programů EU na podporu prioritních okruhů a odpovídajících klíčových témat stanovených tímto pracovním plánem;

— na základě dobrovolných příspěvků členských států přijala do listopadu roku 2016 zprávu o provádění a významu pracovního plánu. Tato zpráva poslouží během první poloviny roku 2017 jako podklad pro vypracování případného pracovního plánu EU;

— tam, kde je to vhodné, zveřejnila výstupy dosažené na úrovni pracovních struktur.

18. VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, KOMISI A PŘEDSEDNICTVÍ, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ A S NÁLEŽITÝM ZOHLEDNĚNÍM ZÁSADY SUBSIDIARITY:

— v souladu s přílohami I a II tohoto usnesení nadále úzce spolupracovaly;

— zohledňovaly oblast sportu při určování, uskutečňování a hodnocení politik a činností v dalších oblastech politik, se zvláštním důrazem na zajištění jejího včasného a účinného zařazení do procesu vytváření politik;

— podpořily větší uznání příspěvku sportu k celkovým cílům strategie Evropa 2020 vzhledem k vysokému potenciálu tohoto odvětví přispívat k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a k vytváření nových pracovních míst a s přihlédnutím k jeho pozitivním účinkům na sociální začleňování, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i na veřejné zdraví a aktivní stárnutí;

— podporovaly spolupráci s třetími zeměmi, zejména se zeměmi, které jsou kandidáty nebo potenciálními kandidáty na přistoupení k EU, a příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti sportu, včetně Rady Evropy.

PŘÍLOHA I

Klíčová témata (bod 11), požadované výstupy a příslušné pracovní struktury

Klíčové téma	Výstup a lhůta	Pracovní struktura
	Integrita sportu	
Boj proti dopingu ([1])	— Doporučení odborné skupiny týkající se dopingu v rekreačním sportu a předcházení dopingu: výměna osvědčených postupů a vzájemné učení (druhá polovina roku 2015)	Vrchní ředitelé pro sport
Manipulace s výsledky zápasů	— Výměna osvědčených postupů týkajících se boje proti manipulaci s výsledky zápasů, zejména pokud jde o případné doporučení Komise týkající se osvědčených postupů v oblasti předcházení manipulaci s výsledky zápasů v souvislosti se sportovními sázkami a boje proti němu, a navazující zprávu o současném stavu (1. polovina roku 2016)	Odborná skupina zabývající se manipulací s výsledky zápasů
Ochrana nezletilých osob a respektování jejich práv	— Vypracování doporučení odborné skupiny týkajících se ochrany mladých sportovců a respektování práv dětí ve sportu (1. polovina roku 2016)	Odborná skupina zabývající se řádnou správou
Řádná správa	— Vypracování hlavních zásad týkajících se demokracie, lidských práv a pracovních práv, zejména v souvislosti s rozhodováním o přidělení pořadatelství významných sportovních akci, a případná navazující platforma pro zveřejňování závazků (2. polovina roku 2015) — Prosazování stávajících zásad řádné správy a případná navazující platforma pro zveřejňování závazků (1. polovina roku 2016)	
Rovnost žen a mužů	— Vypracování doporučení nebo pokynů odborné skupiny týkajících se rovnosti žen a mužů ve sportu a případná navazující platforma pro zveřejňování závazků (2. polovina roku 2015)	
	Hospodářský rozměr sportu	
Hospodářský přínos sportu	— Vypracování doporučení odborné skupiny týkajících se přesného stanovení hospodářského přínosu sportu v EU na základě probíhající činnosti na podporu vytváření satelitních účtů pro sport ve členských státech (2. polovina roku 2015)	Odborná skupina zabývající se hospodářským rozměrem
Odkaz významných sportovních akcí	— Vypracování doporučení odborné skupiny týkajících se významných sportovních akcí, zejména pak pokud jde o jejich odkaz, se zvláštním důrazem na sociální, hospodářskou a environmentální udržitelnost (2. polovina roku 2015)	
Udržitelné financování sportu	— Vypracování praktických pokynů, jak stimulovat transparentní a dlouhodobé investování do sportu, včetně financování ze strany EU, vycházejících mimo jiné z doporučení z roku 2012 týkajících se udržitelného financování sportu, včetně státních dotací (1. polovina roku 2016)	

Klíčové téma	Výstup a lhůta	Pracovní struktura
	Sport a společnost	
Zdraví prospěšná pohybová aktivita	— Vypracování doporučení odborné skupiny s cílem podpořit tělesnou výchovu ve školách, včetně rozvoje motorických schopností v raném věku, a vytvořit cenné vazby se sportovním odvětvím, místními orgány a soukromým sektorem (1. polovina roku 2015) — Koordinace provádění doporučení Rady týkající se zdraví prospěšné pohybové aktivity (2. polovina roku 2016)	Odborná skupina zabývající se zdraví prospěšnou pohybovou aktivitou
Vzdělávání, odborná příprava, zaměstnanost a dobrovolnická činnost	— Vypracování doporučení odborné skupiny s cílem podpořit dobrovolnickou činnost ve sportu, včetně osvědčených postupů týkajících se právních a daňových mechanismů (2. polovina roku 2015 nebo 2. polovina roku 2014) — Výměna osvědčených postupů a zpráva o současném stavu ohledně začleňování kvalifikace v oblasti sportu do vnitrostátních rámců kvalifikací s odkazem na evropský rámec kvalifikací (2. polovina roku 2016) — Vypracování doporučení odborné skupiny týkajících se příspěvku sportu k pracovnímu uplatnění mladých lidí, včetně mladých profesionálních sportovců, a vytváření pracovních míst ve sportu a na pracovním trhu s vazbou na sport. (2. polovina roku 2016) — Vypracování praktických pokynů ohledně souladu vnitrostátních kvalifikací s mezinárodními kvalifikačními standardy vypracovanými mezinárodní sportovní federací (2. polovina roku 2015) — Příprava zprávy o současném stavu provádění pokynů EU týkajících se dvojí kariéry (1. polovina roku 2017)	Odborná skupina zabývající se řízením lidských zdrojů ve sportu

([1]) Rada (Pracovní skupina pro sport/Coreper) bude nadále koordinovat postoje členských států EU s ohledem na budoucí zasedání Světové antidopingové agentury.

PŘÍLOHA II

Zásady týkající se členství v pěti odborných skupinách zřízených členskými státy a Komisí v rámci druhého pracovního plánu EU na období let 2014 až 2017 a fungování těchto skupin

Členství

— Účast členských států na práci těchto skupin je dobrovolná a členské státy se k nim mohou kdykoli připojit.

— Členské státy mající zájem o účast na práci skupin jmenují odborníky jako členy příslušných skupin. Členské státy zajistí, aby jmenovaní odborníci měli v příslušné oblasti odpovídající zkušenosti na vnitrostátní úrovni, a zajistí účinnou komunikaci s příslušnými vnitrostátními orgány. Komise bude proces jmenování odborníků koordinovat.

— Každá odborná skupina se může rozhodnout pozvat další účastníky – nezávislé odborníky, zástupce sportovního hnutí a další zúčastněné strany i zástupce evropských zemí, které nejsou členy EU. Každá odborná skupina může navrhnout zapojení dalších subjektů po dobu celého pracovního cyklu za podmínky, že odborná skupina jejich členství jednomyslně odsouhlasí.

Pracovní postupy

— V zájmu provádění tohoto pracovního plánu bude každá odborná skupina odpovědná za to, že na prvním zasedání odborné skupiny po přijetí pracovního plánu jmenuje svého předsedu nebo spolupředsedy. Předsedové budou zvoleni otevřeným a transparentním způsobem a za koordinace Komise, která zajišťuje služby sekretariátu odborných skupin.

— Každá odborná skupina připraví harmonogram činností v souladu s tímto pracovním plánem a zaměří se na dosahování konkrétních a využitelných výstupů v souladu s přílohou I.

— Aby byly zaručeny žádoucí výsledky a plnění harmonogramu, jakož i koordinace práce odborných skupin, budou mít členské státy možnost vydávat těmto skupinám pokyny.

— Rada a zástupci vlád členských států zasedající v Radě rozhodnou, zda je vhodné navrhnout pro odborné skupiny nové činnosti.

— Komise bude poskytovat odborné znalosti a pro práci skupin zajistí také podporu z hlediska logistiky a sekretariátu. V maximální možné míře skupiny podpoří dalšími vhodnými prostředky (včetně studií významných z hlediska oblasti jejich činnosti).

— Odborné skupiny budou zasedat zpravidla v Bruselu, avšak na pozvání členského státu mohou svolat mimořádná zasedání mimo Brusel.

— Odborné skupiny budou zasedat zpravidla dvakrát do roka, v případě potřeby však mohou přijmout jiný časový rozvrh.

Vypracování zpráv a informace

— Předsedové odborných skupin budou Pracovní skupině pro sport předkládat zprávy o pokroku v činnosti příslušných odborných skupin a prezentovat jejich výstupy.

— Pořady jednání a zprávy o jednáních všech skupin budou k dispozici všem členským státům bez ohledu na míru jejich zapojení v dané oblasti. Výstupy činnosti skupin budou zveřejňovány.

— Výstupy z odborných skupin budou podkladem pro zprávu Komise o provádění pracovního plánu.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o podpoře podnikání mladých lidí v zájmu sociálního začlenění mladých lidí

(2014/C 183/04)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

UZNÁVAJÍC, ŽE:

1. v důsledku hospodářské krize, která začala ve druhé polovině minulého desetiletí, se dnešní mladá generace ocitla v obzvláště obtížné situaci. Nezaměstnanost mladých lidí zůstává na historicky vysoké úrovni: v EU-28 činí 23.2 % a v eurozóně 23.8 % (údaje z prosince roku 2013);

2. v důsledku takto vysoké nezaměstnanosti jsou mladí lidé ve zvýšené míře vystaveni chudobě a sociálnímu vyloučení a stále více z nich je nuceno opustit svou vlast, a někdy i Evropu, a hledat lepší příležitosti. V některých členských státech tak dochází k odlivu mozků, který by mohlo být obtížné zvrátit;

3. prostřednictvím strategie Evropa 2020 a jejích stěžejních iniciativ „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“, „Digitální agenda pro Evropu“, „Unie inovací“ a „Mládež v pohybu“ povzbuzuje Evropská unie podnikání tím, že podporuje podnikatelské myšlení a související znalosti, dovednosti a kompetence, které mohou posílit konkurenceschopnost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;

4. podnikání je významnou hybnou silou hospodářského růstu a tvorby pracovních míst: díky němu vznikají nové společnosti a nová pracovní místa, otevírají se nové trhy, roste produktivita a vytváří se bohatství. Podnikavost zlepšuje možnosti pracovního uplatnění mladých lidí. Podnikání, a zejména malé a střední podniky tvoří páteř hospodářství EU a jsou nejvýznamnějším zdrojem nových pracovních míst ([1]);

5. kultury, které oceňují takové podnikatelské přístupy, jako je promyšlené podstupování rizika a nezávislé myšlení, tím podporují tendenci přicházet s novými řešeními sociálních výzev. V tomto ohledu je třeba zlepšit obraz podnikatelů v očích veřejnosti, zintenzivnit vzdělávání v oblasti podnikání a věnovat zvláštní pozornost nedostatečně zastoupeným skupinám a pomoci jim se zakládáním, řízením nebo rozvojem podniků či firem;

([1]) Více než 99 % všech evropských podniků jsou totiž malé a střední podniky. V soukromém sektoru na ně připadají dvě ze tří pracovních míst a tvoří více než polovinu celkové přidané hodnoty vytvářené podniky v EU (viz internetové stránky Generálního ředitelství Evropské komise pro podniky a průmysl).

6. cílem podnikání není pouze dosažení zisku. Naše hlavní společenské výzvy řeší různí aktéři působící ve veřejném i soukromém sektoru, organizace občanské společnosti a organizace sociální ekonomiky ([1]), v nichž se spojuje sociální i podnikatelský rozměr. Tento trend bývá nazýván „sociálním podnikáním“ a nový typ organizací vznikajících v tomto kontextu „sociálními podniky“;

7. v tzv. obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže byla za jednu z oblastí, na niž má být zaměřena politika mládeže, označena kultura a tvořivost. Kulturní a tvůrčí odvětví ([2]) mohou přinést více možností, jak dosáhnout toho, aby tvořivost mladých lidí a lidský kapitál vyústily v inteligentní růst a pracovní místa. V digitální éře je účast na kulturním dění mocným nástrojem přispívajícím k sociálnímu začleňování a sociální angažovanosti, zejména v případě mladých lidí;

8. skupina odborníků zabývající se „podporou tvořivosti a inovační schopnosti mladých lidí určením kompetencí a dovedností získaných prostřednictvím neformálního a informálního učení“ ve své závěrečné zprávě posoudila možnosti, jak zlepšit zaměstnatelnost mladých lidí.

DOMNÍVÁ SE, ŽE:

9. podnikání může představovat důležitý prvek z hlediska samostatnosti, osobního rozvoje a dobrých životních podmínek mladých lidí. Podnikání lze považovat za jedno z řešení v rámci boje proti nezaměstnanosti mladých lidí;

10. Evropa by měla investovat do vzdělávání a odborné přípravy v oblasti podnikání, do vytváření prostředí, v němž podnikání může prosperovat a růst a které je současně příznivé pro konkrétní skupiny, a do zviditelnění podnikatelů, kteří působí jako vzor;

11. mladé lidi může oslovovat zejména model „sociálního podnikání“, jehož prvořadým cílem je přispívat k obecnému prospěchu společnosti. Tento model jim může poskytnout příležitost navrhovat inovativní řešení stávajících výzev v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí. Myšlenka sociálního podnikání, která je blízká lidem i místním komunitám, zajišťuje sociální soudržnost prostřednictvím zapojení mladých lidí, včetně těch, kteří patří ke zranitelným skupinám;

12. sociální podniky ([3]) přispívají k inteligentnímu růstu tím, že prostřednictvím sociálních inovací reagují na nové potřeby; vytvářejí udržitelný růst tím, že zohledňují svůj dopad na životní prostředí a uplatňují svoji dlouhodobou vizi; a díky tomu, že kladou důraz na lidi a sociální soudržnost, významně přispívají k růstu podporujícími začlenění.

V TOMTO OHLEDU:

13. může politika mládeže hrát určitou úlohu při spolupráci napříč odvětvími, která by mohla přispět k překonání překážek. Podnikání, jako mnoho dalších oblastí činnosti, vyžaduje dlouhodobý přístup a pevnou víru ve schopnosti mladých lidí. K tomu je zapotřebí mladé lidi povzbuzovat a již v raných fázích života je vést k podnikavosti, iniciativnosti, sebedůvěře, promyšlenému podstupování rizik, tvořivosti, organizovanosti a houževnatosti s cílem umožnit jim rozvinout plný potenciál a úspěšně vstoupit na trh práce. Na podporu podnikání mladých lidí se zvláštním důrazem na sociální podnikání byly stanoveny tyto priority:

   — posilovat podnikatelské myšlení a dovednosti mladých lidí prostřednictvím formálního vzdělávání a neformálního a informálního učení. Podnikatelské schopnosti zahrnují mimo jiné průřezové dovednosti a postoje, jakož i znalosti. Klíčovým nástrojem pro rozvoj průřezových dovedností je práce s mládeží;

([1]) Sociální ekonomika zaměstnává v EU více než 14.51 milionů osob, což představuje 6.5 % celkové zaměstnanosti. Zahrnuje subjekty se zvláštním právním postavením (družstva, nadace, sdružení, vzájemné společnosti), jakož i sociální podniky ve formě běžné společnosti s ručením omezením nebo akciové společnosti (Iniciativa pro sociální podnikání – SEC(2011) 1278 final).

([2]) Kulturní a tvůrčí odvětví představují 4.5 % evropského HDP a zaměstnávají téměř 8 milionů osob (Podpora kulturních a tvůrčích odvětví pro růst a zaměstnanost v EU – COM(2012) 537 final).

([3]) Sociální podnik je subjekt v rámci sociální ekonomiky, jehož hlavním cílem není zisk pro jeho vlastníky nebo akcionáře, ale sociální dopad. Podnikatelským a inovativním způsobem poskytuje na trhu zboží a služby a svůj zisk používá především k plnění sociálních cílů. Vyznačuje se otevřenou a odpovědnou správou, do níž jsou zapojeni zejména zaměstnanci, spotřebitelé a zúčastněné subjekty dotčené jeho obchodní činností (Iniciativa pro sociální podnikání – SEC(2011) 1278 final).

— podporovat práci s mládeží (prostřednictvím informování, poradenství a odborného vedení) a dobrovolné aktivity mladých lidí jako prostředek k získání nezbytných dovedností, aby si mohli najít zaměstnání nebo zahájit vlastní projekt; uznávat přínos práce s mládeží pro posilování a podporu tvůrčí energie a inovativní schopnosti mladých lidí jako klíčový prvek jejich osobnostního rozvoje a aktivního začlenění;

— podporovat a dále posilovat „sociální podnikání" jako podnikatelský model pro mladé lidi, a to takovým způsobem, jenž může zlepšit jejich zaměstnatelnost, avšak současně bude zohledňovat hodnoty v oblasti udržitelného rozvoje a životního prostředí;

— prosazovat, aby si všichni mladí lidé osvojili digitální dovednosti, a mohli tak v plném rozsahu využít potenciálu digitálního světa;

— posilovat u mladých lidí jako aktérů i uživatelů kulturní povědomí, které rozvíjí jejich smysl pro iniciativu a podnikatelského ducha. Přístup ke kultuře a aktivní zapojení do kulturních činností může zlepšit životní podmínky mladých lidí a jejich povědomí o sdílení společného kulturního dědictví.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY S NÁLEŽITÝM ZOHLEDNĚNÍM ZÁSADY SUBSIDIARITY:

14. uznaly významnou úlohu podnikání a podniků v boji proti nezaměstnanosti mladých lidí, vypracovaly a posílily politiky za účelem zlepšení znalostí mladých lidí o různých aspektech podnikání;

15. uznaly, že vzdělávání v oblasti podnikání je důležité již od raného věku, a zdůrazňovaly úlohu neformálního a informálního učení, pokud jde o zajištění komplexního přístupu k osobnostnímu rozvoji mladých lidí a usnadnění jejich úspěšného začlenění na trhu práce;

16. podporovaly práci s mládeží a dobrovolné aktivity jako klíčové nástroje při vytváření průřezových a měkkých dovedností, které jsou nezbytné pro řízení podniků a podnikatelskou činnost. V tomto ohledu dále posilovaly a zdůrazňovaly uznávání či ověřování neformálního a informálního učení, mimo jiné i s přihlédnutím k výsledkům učení, které jsou podstatné pro podnikání;

17. zvážily uznání organizací mládeže jako jedněch z hlavních poskytovatelů neformálního a informálního učení vedoucího k podnikatelskému myšlení a k získání podnikatelských dovedností. Členské státy by v tomto ohledu mohly zvážit zvýšení podpory organizacím mládeže při poskytování odborného vedení, poradenství a kvalitní odborné přípravy;

18. podporovaly nově založené podniky a sociální podniky a pomáhaly jim při překonávání značných překážek bránících přístupu k financování, podpůrným službám a možnostem poradenství (včetně účinného využívání evropských strukturálních a investičních fondů, je-li to v souladu s dohodami o partnerství);

19. ve vhodných případech nabízely podporu tím, že možné překážky omezí podle míry dopadu na sociální oblast a na životní prostředí.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ A S NÁLEŽITÝM ZOHLEDNĚNÍM ZÁSADY SUBSIDIARITY:

20. zviditelnily sociální podnikání a vypracovaly nástroje, jež umožní toto odvětví lépe pochopit. V tomto ohledu zlepšily poznatky o různých formách podniků, o sociálních podnicích (včetně družstev), kulturních a tvůrčích podnicích atd., a tyto formy podporovaly;

21. usnadnily stáže a výměny, sdílení zkušeností a další vzdělávací činnosti, které rozvíjejí podnikatelské postoje a dovednosti (například zapojení mladých lidí přímo do podnikatelské praxe, profesní příprava na pracovišti, sítě, podpora specializovaných dovedností) a podpořily úsilí o vymezení poznatků získaných v rámci těchto činností. Podpořily vypracování nástrojů, jež by mladým lidem umožnily posoudit a uplatnit své podnikatelské dovednosti a schopnosti;

22. vedly malé podniky a mladé podnikatele k inovacím a k využívání veškerých možností vnitřního trhu EU vybízením k tomu, aby odcházeli do zahraničí a zapojovali se do přeshraničního předávání poznatků a spolupráce. V zájmu dosažení těchto cílů je třeba podpořit sítě mladých sociálních podnikatelů a potenciálních partnerů;

23. podporovaly výměnu příležitostí a spolupráci mezi mladými podnikateli z různých členských států. Prostřednictvím výměny poznatků mezi zkušenějšími podnikateli a mladými začínajícími podnikateli zvýšily vzájemnou mezigenerační solidaritu. Na vnitrostátní i evropské úrovni podporovaly programy podnikatelského poradenství;

24. posílily spolupráci napříč odvětvími a zajistily přístup k informacím a podpůrným službám s cílem vytvořit pro mladé podnikatele příznivé podmínky a snížit jejich administrativní zátěž;

25. napomohly tomu, aby všechny příslušné zúčastněné strany měly přístup k evropským programům (jako je Erasmus+, Erasmus pro mladé podnikatele v rámci programu COSME, Evropský sociální fond a jiné finanční programy pro sociální podniky a mikrofinancování v rámci programu pro zaměstnanost a sociální inovace), a vybízely je k zapojení do těchto programů s cílem zlepšit podnikatelské dovednosti mladých lidí, ve vhodných případech nabízet specializovanou podporu pro mladé podnikatele a posílit schopnosti těch, kdo s mladými lidmi pracují, v zájmu maximálního využití jejich potenciálu.

VYZÝVAJÍ KOMISI, ABY:

26. zlepšila informovanost o podnikání mladých lidí, mimo jiné na Evropském portálu pro mládež, a předložila osvědčené postupy týkající se podnikání mladých lidí (případně v rámci Evropského týdne malých a středních podniků);

27. zahájila výzkum nebo studii o podnikání mladých lidí a zvýšila o něm informovanost, a to se zaměřením na mladé podnikatele, sociální podnikání a zelená pracovní místa a úlohu práce s mládeží v tomto ohledu;

28. posílila aktivní spolupráci mladých podnikatelů s příslušnými podniky a sociálními partnery a dalšími zúčastněnými stranami, mimo jiné prostřednictvím programů Erasmus+ a Erasmus pro mladé podnikatele.

Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o účinném vzdělávání učitelů [1]

(2014/C 183/05)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNAJÍC POLITICKÉ SOUVISLOSTI TÉTO OTÁZKY, JEŽ JSOU UVEDENY V PŘÍLOZE TĚCHTO ZÁVĚRŮ,

DOMNÍVÁ SE, ŽE:

1. Kvalitní výuka je obecně považována za jeden z klíčových faktorů pro dosahování pozitivních výsledků učení rozvíjením znalostí, dovedností, postojů a hodnot, které studující potřebují, aby mohli plně uplatnit svůj potenciál jako jednotlivci i jako aktivní členové společnosti a účastníci trhu pracovních sil.

2. V rychle se měnícím světě se vyvíjí i úloha učitelů, stejně jako očekávání, která k nim jsou vztahována; učitelé čelí výzvám, mezi něž patří požadavky na nové dovednosti, rychlý technologický vývoj a rostoucí sociální a kulturní rozmanitost, a musí zajistit individualizovanější výuku a zohledňovat zvláštní vzdělávací potřeby.

3. Pokud jde o zachování a zlepšování kvality pedagogů, náleží zásadní úloha vyučujícím na pedagogických školách. Významnými faktory přispívajícími k tomu, aby se učitelské povolání stalo atraktivním pro vhodné uchazeče a aby si učitelé osvojili a udrželi příslušné kompetence, které v zájmu efektivní výuky v dnešní době potřebují, jsou poskytování kvalitního počátečního vzdělávání učitelů, podpora na počátku kariéry („zapracování“) a průběžný profesní rozvoj.

4. V zájmu zlepšení programů vzdělávání učitelů a procesů náboru je zapotřebí nejprve identifikovat profesní kompetence, které jsou pro učitele nezbytné v jednotlivých fázích jejich kariéry. Rámce profesních kompetencí lze využít ke zvýšení norem kvality vymezením znalostí, dovedností a postojů, které by učitelé, včetně učitelů působících v oblasti odborného vzdělávání a odborné přípravy a v oblasti dalšího vzdělávání, měli mít nebo které by si měli osvojit. Rámce tohoto druhu mohou být přínosné i pro vyučující na pedagogických školách, kteří připravují učitele k plnění jejich úkolů.

UZNÁVÁ, ŽE:

1. Poměrně běžně dochází k tomu, že noví učitelé svoji profesi předčasně opouštějí; důsledkem tohoto jevu mohou být významné ztráty z hlediska dotčených jednotlivců i z hlediska systémů jako celku. K nápravě této situace mohou přispět programy počátečního vzdělávání učitelů, které budou učitele náležitě připravovat od samého počátku, a také opatření usnadňující zapracování, poradenství a větší ohled na osobní a profesní pohodu učitelů.

2. Na vzdělávání učitelů je třeba nahlížet jako na nedílnou součást obecnějšího politického cíle, jímž je zvýšení atraktivity a kvality dané profese. Proto jsou zapotřebí politiky pro účely výběru, náboru a udržení učitelů, účinné počáteční vzdělávání učitelů, podpora na počátku kariéry, profesní vzdělávání a rozvoj po celou dobu výkonu profese, pedagogická zpětná vazba a pobídky pro učitele.

3. Programy vzdělávání učitelů, ať již jsou zaměřeny na budoucí učitele, kteří svoji kariéru dosud nezahájili, nebo na praktikující učitele v souvislosti s jejich průběžným profesním rozvojem, by měly být dostatečně flexibilní, aby mohly reagovat na změny v procesech výuky a učení. Měly by vycházet ze zkušeností samotných učitelů a jejich cílem by měla být podpora interdisciplinárních přístupů a přístupů založených na spolupráci, aby tak vzdělávací instituce a učitelé považovali spolupráci s příslušnými zainteresovanými stranami, jako jsou kolegové, rodiče a zaměstnavatelé, za součást náplně své práce.

---

[1] V rámci tohoto dokumentu se pojmem *učitel* označují učitelé všeobecného školního vzdělávání, učitelé a školitelé v oblasti odborného vzdělávání a přípravy, jakož i vyučující v oblasti dalšího vzdělávání.
Pojem *vyučující na pedagogických školách* se používá k označení všech osob, které aktivně zajišťují formální vzdělávání studentů pedagogických škol a učitelů, ať již v rámci počátečního vzdělávání učitelů, nebo průběžného profesního rozvoje.

4. Vzhledem k rychlému rozmachu nástrojů digitálního vzdělávání a otevřených vzdělávacích zdrojů se rovněž stalo nezbytným, aby se s nimi učitelé v dostatečné míře seznámili v zájmu osvojení příslušných digitálních kompetencí a jejich efektivního a vhodného využívání při výuce. Tyto nové nástroje mohou rovněž přispět k zajištění rovného přístupu ke kvalitnímu vzdělávání pro všechny.

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE:

1. Počáteční vzdělávání učitelů by budoucí učitele mělo vybavit hlavními kompetencemi, jež jsou nezbytné pro realizaci vysoce kvalitní výuky, a mělo by je motivovat k osvojování a aktualizaci kompetencí během celé kariéry. Toto vzdělávání by mělo v plné míře zohledňovat vnitrostátní situaci; současně je třeba, aby nejen zahrnovalo znalosti učební látky a pedagogické kompetence zdokonalované v rámci integrovaných bloků pedagogické praxe, ale rovněž aby podněcovalo sebereflexi a spolupráci, adaptaci na multikulturní třídy a přijetí vedoucí úlohy.

2. Ke konkrétním otázkám, kterým by programy vzdělávání učitelů měly věnovat větší pozornost, patří mimo jiné účinné metody, jež mají pomáhat studujícím osvojit si průřezové kompetence, jako je digitální gramotnost, rozvoj schopnosti se učit, podnikavost a tvůrčí a kritické myšlení, jakož i posílit jazykové kompetence. Pozornost je třeba dále věnovat účinným způsobům podpory různých skupin studujících, včetně studujících se zvláštními potřebami nebo těch, kteří pocházejí ze znevýhodněného prostředí.

3. Pro počáteční vzdělávání učitelů by mohla být prospěšná opatření pro zajištění kvality a pravidelné přezkumy, přičemž důraz by měl být kladen na dosažení požadovaných výsledků učení, na kvalitu a patřičnou délku pedagogické praxe a na zajištění relevantnosti učiva.

4. Vysokoškolské instituce poskytující počáteční vzdělávání učitelů by mohly být posíleny ve své pozici uzlových bodů zajišťujících vzdělávání učitelů i vyučujících na pedagogických školách a provádějících výzkum v oblasti rozvoje kompetencí učitelů a účinných metod výuky a učení.

5. K přípravě a provádění programů vzdělávání učitelů mohou užitečnými poznatky a nápady přispět dialog a partnerství mezi poskytovateli vzdělávání učitelů a vzdělávacími institucemi, jakož i se zástupci trhu práce a příslušné komunity. Tato partnerství mohou rovněž napomoci při podpoře koordinovanějšího přístupu ke kvalifikacím, normám v oblasti kompetencí a poskytování příslušného vzdělávání, zejména v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a v oblasti dalšího vzdělávání.

6. Počáteční vzdělávání učitelů i jejich průběžný profesní rozvoj by měly být založeny na spolehlivém pedagogickém výzkumu a měly by se při nich uplatňovat metody dalšího vzdělávání vycházející ze společenství osob, které spojuje praxe, z učení online a ze vzájemného učení. Měly by zajistit, aby učitelé měli možnost si v pravidelných intervalech aktualizovat své znalosti učební látky a aby se jim pravidelně dostávalo podpory a odborné přípravy zaměřené na účinné a inovativní způsoby výuky, včetně způsobů založených na nových technologiích.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY PŘI NÁLEŽITÉM ZOHLEDNĚNÍ ZÁSADY SUBSIDIARITY A INSTITUCIONÁLNÍ AUTONOMIE A V SOULADU SE SVÝMI VNITROSTÁTNÍMI PODMÍNKAMI:

1. Usilovaly o zajištění toho, aby programy počátečního vzdělávání učitelů umožňovaly budoucím učitelům osvojit si veškeré relevantní kompetence, jež potřebují, aby mohli úspěšně zahájit svou kariéru.

2. Podporovaly vypracování komplexních rámců profesních kompetencí pro učitele ([1]), v nichž budou vymezeny kompetence a schopnosti vyžadované v různých fázích kariéry nebo v různých výukových situacích. Tyto rámce by měly být dostatečně flexibilní, aby mohly reagovat na měnící se potřeby, a měly by být sjednány ve spolupráci s příslušnými zainteresovanými subjekty.

3. Podporovaly rovněž vytvoření rámců profesních kompetencí pro vyučující na pedagogických školách, v nichž budou uvedeny požadované kompetence a jejichž prostřednictvím bude posílena spolupráce a výměna postupů vzájemného učení a rozvinuty oblasti, jako je poskytování poradenství novým učitelům přímo ve škole.

4. Prozkoumaly dále potenciál posílené spolupráce, partnerství a vytváření sítí s širokým okruhem zainteresovaných subjektů při vypracovávání programů vzdělávání učitelů.

([1]) Viz zprávu dřívější tematické pracovní skupiny pro profesní rozvoj učitelů z července roku 2013 (Podpora rozvoje kompetencí učitelů v zájmu lepších výsledků učení).

5. Prosazovaly účinnou digitální výuku a účinné digitální učení tím, že zajistí, aby si vyučující na pedagogických školách i sami učitelé osvojovali digitální dovednosti dostatečné úrovně a aby se naučili, jak pomáhat studujícím k racionálnímu a bezpečnému využívání digitálních zdrojů a jak lépe řídit individuální procesy učení, a to prostřednictvím aktualizovaných programů vzdělávání učitelů a snazší dostupnosti a využitelnosti kvalitních otevřených vzdělávacích zdrojů.

6. Využívaly možností financování poskytovaných nástroji EU, jako je například program *Erasmus+* a případně Evropský sociální fond, za účelem:

   i) podpory politik členských států zaměřených na zkvalitnění počátečního vzdělávání učitelů a jejich průběžného profesního rozvoje a

   ii) podpory mobility budoucích učitelů, stávajících pedagogických pracovníků a vyučujících na pedagogických školách a podněcování strategických partnerství, experimentů v oblasti politiky a projektů spolupráce v oblasti vzdělávání učitelů orientovaných do budoucnosti, zejména s cílem umožnit testování nových metodických postupů a praktické uplatňování rámců kompetencí.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY:

1. Co nejlépe využívaly struktur *ET 2020* v rámci otevřené metody koordinace, a to v zájmu posílení empiricky podložené tvorby politik a v zájmu rozvoje a šíření úspěšných politických postupů týkajících se:

   — účinných programů vzdělávání učitelů se zaměřením na počáteční vzdělávání učitelů a na žádoucí pojetí přístupů k výuce založených na spolupráci;

   — profesního rozvoje školitelů v oblasti odborného vzdělávání a přípravy působících v rámci podniků, s ohledem na jejich klíčovou úlohu v zajišťování vysoce kvalitní učňovské přípravy a dalších forem učení založeného na pracovní činnosti;

   — posílení relevantnosti programů vzdělávání učitelů a zlepšení profesních dovedností učitelů a školitelů, ve vhodných případech prostřednictvím užší spolupráce se zaměstnavateli, včetně podniků.

2. Využily výsledků příslušných šetření a studií, jako je TALIS ([1]), k řešení politických implikací, jež plynou z názorů a stanovisek učitelů a vedoucích pracovníků škol, pokud jde o vzdělávání učitelů.

3. Na základě výzkumu identifikovaly příklady nejúčinnějších metod a postupů, jimiž mohou učitelé napomáhat studujícím, aby v dnešních mnohorozměrných vzdělávacích prostředích své učení řídili efektivně.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY

1. Budovala společenství učitelů, zejména budoucích učitelů a učitelů přijatých v nedávné době, za využití stávajících evropských platforem pro učitele, jako je eTwinning, a to s cílem dále rozvíjet v celé EU spolupráci na úrovni vzájemného učení ve věci výukových postupů.

2. Podpořila spolupráci s partnery, sítěmi a organizacemi, jež mohou nabídnout zkušenosti a poznatky v oblasti vývoje účinných programů vzdělávání učitelů, zejména programů počátečního vzdělávání.

([1]) Mezinárodní studie OECD v oblasti výuky a učení.

PŘÍLOHA K PŘÍLOZE

Politické souvislosti

1. Články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie.
2. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení ([1]).
3. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 15. listopadu 2007 o zlepšování kvality vzdělávání učitelů ([2]).
4. Závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy na období do roku 2020 (*ET 2020*).
5. Závěry Rady ze dne 26. listopadu 2009 o profesním rozvoji učitelů a vedoucích pracovníků škol ([3]).
6. Komuniké ze zasedání v Bruggách ze dne 7. prosince 2010 a závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o prioritách posílené evropské spolupráce v oblasti odborného vzdělávání a přípravy na období let 2011–2020 ([4]).
7. Usnesení Rady ze dne 28. listopadu 2011 o obnoveném evropském programu pro vzdělávání dospělých ([5]).
8. Závěry Rady ze dne 26. listopadu 2012 o vzdělávání a odborné přípravě v rámci strategie Evropa 2020 – přínos vzdělávání a odborné přípravy k hospodářskému oživení, růstu a zaměstnanosti ([6]).
9. Závěry Rady ze dne 15. února 2013 o investicích do vzdělávání a odborné přípravy – reakce na sdělení *Přehodnocení vzdělávání: investice do dovedností v zájmu dosažení lepších socioekonomických výsledků* a na *Roční analýzu růstu pro rok 2013* ([7]).
10. Závěry Rady ze dne 25. listopadu 2013 o účinném vedení v oblasti vzdělávání ([8]).
11. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport ([9]).
12. Závěry Rady o účinném a inovativním vzdělávání a odborné přípravě jako investici do dovedností – podpora evropského semestru 2014 ([10]).

Další souvislosti

1. Sdělení Komise ze dne 20. listopadu 2012 nazvané *Přehodnocení vzdělávání: investice do dovedností v zájmu dosažení lepších socioekonomických výsledků*.
2. Zpráva Eurydice z roku 2013 nazvaná *Klíčové údaje o učitelích a vedoucích pracovnících škol v Evropě*.

([1]) Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.
([2]) Úř. věst. C 300, 12.12.2007, s. 6.
([3]) Úř. věst. C 302, 12.12.2009, s. 6.
([4]) Úř. věst. C 324, 1.12.2010, s. 5.
([5]) Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 393, 19.12.2012, s. 5.
([7]) Úř. věst. C 64, 5.3.2013, s. 5.
([8]) Úř. věst. C 30, 1.2.2014, s. 2.
([9]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50.
([10]) Úř. věst. C 62, 4.3.2014, s. 4.

Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o mnohojazyčnosti a rozvoji jazykových kompetencí

(2014/C 183/06)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

S OHLEDEM NA:

— s články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie;

— závěry Evropské rady ze zasedání v Barceloně konaného ve dnech 15. a 16. března 2002, které vyzývají k přijetí opatření *„za účelem lepšího zvládání základních dovedností, a to zejména výukou alespoň dvou cizích jazyků od útlého věku“*, jakož i k zavedení ukazatele jazykových kompetencí [1];

— závěry Rady ze dne 19. května 2006, ve kterých jsou vymezeny zásady evropského ukazatele jazykových kompetencí [2];

— závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (*ET 2020*), které vyzdvihují důležitost posílení jazykových znalostí [3];

— závěry Rady ze zasedání ve dnech 28. a 29. listopadu 2011 o jazykových znalostech pro zlepšení mobility, ve kterých bylo zdůrazněno, že dobrá znalost cizích jazyků je důležitá jakožto klíčová kompetence nezbytná pro to, aby se člověk prosadil v moderním světě a na trhu práce [4];

— nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program *Erasmus+*, mající mimo jiné za cíl zlepšit výuku a studium jazyků [5].

A ZEJMÉNA S OHLEDEM NA:

— závěry Rady ze dne 22. května 2008 o mnohojazyčnosti, ve kterých se členské státy vyzývají, aby spolupracovaly na posílení evropské spolupráce v oblasti mnohojazyčnosti a aby přijaly vhodná opatření pro zlepšení efektivní výuky jazyků [6];

— usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost, ve kterém jsou členské státy vyzývány, aby prosazovaly mnohojazyčnost v zájmu podpory konkurenceschopnosti, mobility a pracovního uplatnění a jakožto prostředek posílení mezikulturního dialogu [7].

MAJÍC NA PAMĚTI TYTO SKUTEČNOSTI:

1. Jazyková rozmanitost je zásadní součástí evropské kultury a mezikulturního dialogu a schopnost komunikovat v jiném jazyce než jazyce mateřském je považována za jednu z klíčových schopností, o jejichž získání by občané měli usilovat [8].

2. Jazykové prostředí v EU je komplexní a rozmanité, přičemž výuku a studium jazyků ovlivňují aspekty charakteristické pro jednotlivé země, a s těmito aspekty jsou spojeny i značné rozdíly v právních předpisech a v praxi.

3. Jazykové kompetence přispívají k mobilitě, pracovnímu uplatnění a osobnímu rozvoji evropských občanů, zejména pak mladých lidí, což je v souladu s cíli strategie *Evropa 2020* pro růst a zaměstnanost.

4. Úroveň jazykových dovedností mnoha mladých lidí v Evropě by mohla být lepší a navzdory určitému pokroku dosaženému v průběhu posledních desetiletí přetrvávají mezi zeměmi značné rozdíly, pokud jde o přístup ke studiu jazyků.

5. Klasické jazyky, jako je starořečtina a latina, jsou zdrojem mnoha jazyků moderních, a proto jejich studium může učení se jazykům usnadnit, jakož i přispět k udržitelnosti našeho společného dědictví.

---

[1] SN 100/1/02 REV 1, s. 19, bod 44, druhá odrážka.
[2] Úř. věst. C 172, 25.7.2006, s. 1.
[3] Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.
[4] Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 27.
[5] Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50.
[6] Úř. věst. C 140, 6.6.2008, s. 14.
[7] Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 1.
[8] Viz doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení (Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10).

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE:

1. EU a členské státy by měly provést posouzení pokroku v rozvoji jazykových kompetencí s tím, že každá země k tomuto pokroku přispívá v rámci svého vnitrostátního kontextu a situace.

2. Posouzení jazykových kompetencí by mohlo přispět k prosazování mnohojazyčnosti a k účinnosti studia a výuky jazyků ve školách.

3. Takové posouzení by mohlo vycházet z prvků obsažených v příloze k těmto závěrům a mělo by být zaměřeno na všechny čtyři jazykové dovednosti: čtení, psaní, poslech a mluvený projev.

4. Toto posouzení by mohlo:

   i) být uspořádáno na úrovni EU;

   ii) zohledňovat vnitrostátní údaje – jsou-li k dispozici a v souladu se situací jednotlivých států;

   iii) být uspořádáno s podporou skupiny složené z odborníků z členských států a ve spolupráci se stálou skupinou pro ukazatele a měřítka, aby se zaručila maximální úroveň srovnatelnosti;

   iv) být financováno z programu *Erasmus+*, v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1288/2013 ([1]) a v návaznosti na každoroční rozpočtový proces;

   v) vyžadovat minimální zdroje na straně škol a minimální úsilí v souvislosti s předáváním informací na straně členských států.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY PŘI NÁLEŽITÉM ZOHLEDNĚNÍ ZÁSADY SUBSIDIARITY A V SOULADU S VNITROSTÁTNÍ SITUACÍ:

1. Přijaly a zlepšily opatření, jejichž cílem je prosazování mnohojazyčnosti a zlepšení kvality a účinnosti studia a výuky jazyků, a to včetně výuky alespoň dvou jazyků kromě jazyka hlavního (jazyků hlavních), v němž (nichž) probíhá výuka, od útlého věku, a včetně prozkoumání potenciálu inovativních přístupů k rozvoji jazykových kompetencí.

2. Usilovaly o vypracování vhodných metod pro posuzování úrovně jazykových dovedností v souladu s přílohou k těmto závěrům.

3. Vypracovaly opatření na podporu dětí i dospělých, kteří pocházejí z prostředí migrantů, při studiu jazyka (jazyků) hostitelské země.

4. Využívaly potenciálu programu *Erasmus+* a evropských strukturálních a investičních fondů k dosažení těchto cílů.

5. Více využívaly evropských nástrojů a iniciativ v oblasti transparentnosti, vytvořených na podporu a k prosazování studia jazyků, jako je společný evropský referenční rámec pro jazyky, Europass, evropské jazykové portfolio a Evropská jazyková cena LABEL.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY ZA PODPORY KOMISE:

1. Uskutečňovaly výměnu informací a osvědčených postupů prostřednictvím otevřené metody koordinace s cílem zvýšit účinnost a kvalitu studia a výuky jazyků.

2. Uznaly úlohu, kterou neformální a informální učení mohou sehrát při studiu jazyků, prozkoumáváním způsobů pro uznávání a ověřování jazykových kompetencí získaných tímto způsobem, v souladu s doporučením Rady z roku 2012 o uznávání neformálního a informálního učení ([2]).

3. Prozkoumaly způsoby, jak zvýšit atraktivitu studia jazyků a jak zajistit odhodlanější přístup k tomuto studiu, i prostřednictvím využívání informačních a komunikačních technologií a otevřených vzdělávacích zdrojů, s cílem snížit počet studentů, kteří studia jazyků zanechají dříve, než dosáhnou přiměřené úrovně jazykových dovedností.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

([2]) Úř. věst. C 398, 22.12.2012, s. 1.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

1. Prověřila možnosti posouzení jazykových kompetencí v členských státech, i s využitím vnitrostátních údajů, jsou-li k dispozici, za podpory skupiny složené z odborníků z členských států a ve spolupráci se stálou skupinou pro ukazatele a měřítka.

2. V rámci Evropského statistického systému a s cílem zlepšit srovnatelnost společně s členskými státy a Eurostatem prověřila možnosti, jak doplnit údaje o počtu žáků na druhém stupni základního vzdělávání, kteří se učí třetímu jazyku ([1]), jež jsou v současnosti dostupné na úrovni EU, v souladu s barcelonským cílem a rámcem *ET 2020*.

3. Pokračovala ve spolupráci s dalšími organizacemi působícími v této oblasti, jako je Rada Evropy a její Evropské centrum moderních jazyků, a tuto spolupráci dále posilovala.

([1]) Takovým třetím jazykem může být jakýkoli moderní jazyk vyučovaný na škole. Členské státy kromě toho mohou dobrovolně uvést procento žáků, jejichž třetím jazykem je starořečtina nebo latina. Mezi jiné údaje, které by mohly být shromažďovány, mohou patřit údaje o počtu vyučovaných jazyků a zda jsou tyto jazyky povinné či volitelné.

PŘÍLOHA

Posouzení jazykových kompetencí

Posouzení jazykových kompetencí vychází z:

Procenta žáků ve věku 15 let nebo, je-li to s ohledem na vnitrostátní situaci vhodné, ve věku 14 nebo 16 let ([1]), kteří dosáhnou úrovně *nezávislý uživatel* ve druhém jazyce, jemuž se učí ([2]).

Termín *nezávislý uživatel* odpovídá minimálně úrovni B1, jak je definována ve společném evropském referenčním rámci pro jazyky (CEFR) ([3]).

Údaje by mohly být shromažďovány v rámci průzkumu zahrnujícího celou EU, zaměřeného na posouzení dovedností ve druhém jazyce (druhých jazycích) vzdělávacích systémů a předkládány v takové podobě, aby se zajistila maximální úroveň srovnatelnosti. Je rovněž možné namísto toho využít vnitrostátní údaje, za předpokladu, že jsou v souladu s CEFR.

Vnitrostátní výsledné údaje jsou souhrnem prostého průměru čtyř složek: čtení, psaní, poslech a mluvený projev. Celkový výsledek je váženým průměrem těchto vnitrostátních výsledných údajů a zohledňuje počet obyvatel jednotlivých zemí.

([1]) Bude zajištěna maximální úroveň srovnatelnosti údajů.

([2]) Za hlavní jazyk (hlavní jazyky) výuky se považuje / považují *první* jazyk (jazyky); z ostatních jazyků je za *druhý* jazyk považován ten, který je vyučován v největší míře. Každý členský stát určí jazyky, které se v jeho případě mají považovat za *první* a *druhé*.
Za druhý jazyk lze považovat pouze jeden z úředních jazyků EU.

([3]) B1 (nezávislý uživatel) je definován takto:
Rozumí hlavním myšlenkám vysloveným spisovným jazykem o běžných tématech, se kterými se pravidelně setkává v práci, ve škole, ve volném čase atd. Umí si poradit s většinou situací, které mohou nastat při cestování v oblasti, kde se tímto jazykem mluví. Umí napsat jednoduché souvislé texty na témata, která dobře zná nebo která ho/ji osobně zajímají. Umí popsat své zážitky a události, své sny, naděje a cíle a umí stručně odůvodnit a vysvětlit své názory a plány.

Závěry Rady ze dne 20. května 2014 o zajišťování kvality na podporu vzdělávání a odborné přípravy

(2014/C 183/07)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNAJÍC POLITICKÉ SOUVISLOSTI TĚCHTO ZÁVĚRŮ, UVEDENÉ V PŘÍLOZE TOHOTO DOKUMENTU,

VÍTÁ:

pokrok, jehož bylo dosaženo při rozvíjení kultury trvalého zlepšování kvality systémů vzdělávání a odborné přípravy v Evropě – ačkoli kvůli rozdílné výchozí situaci je ho dosahováno v různé míře –, jak bylo zdůrazněno v řadě nedávných zpráv Komise ([1]).

DOMNÍVÁ SE, ŽE:

1. systémy vzdělávání a odborné přípravy v EU jakožto hlavní faktory přispívající k úsilí o zajištění lepších pracovních míst, silnějšího růstu a konkurenceschopnosti čelí závažným výzvám, které lze řešit za pomoci trvalého zlepšování kvality. Mezi tyto výzvy patří: rozšiřování přístupu, omezování předčasného ukončování školní docházky a zvyšování počtu osob, které ve školní docházce pokračují, podpora inovativního učení a zajištění toho, aby žáci, učni a studující získávali znalosti, dovednosti a kompetence, které vyžaduje inkluzivní společnost, aktivní občanství celoživotní učení a zaměstnatelnost bez ohledu na jejich sociální a ekonomické zázemí;

2. důležitou úlohu mohou hrát mechanismy zajišťování kvality, které institucím poskytujícím vzdělávání a odbornou přípravu a tvůrcům politik při řešení těchto výzev pomáhají a které zajistí, aby kvalita systémů vzdělávání a odborné přípravy i kvalita jednotlivých institucí byly na požadované úrovni. Díky zajišťování kvality – jakožto součásti řady opatření vlád a institucí – se zvyšuje transparentnost a posiluje důvěra v důležitost a kvalitu znalostí, dovedností, kompetencí a kvalifikací, která je naopak založena na důvěře v kvalitu institucí a poskytovatelů vzdělávání a odborné přípravy;

3. evropské nástroje pro zajišťování kvality ve spojení s evropským rámcem kvalifikací (EQF), rámcem kvalifikací pro Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání a souvisejícími vnitrostátními rámci kvalifikací společně přispěly v institucích poskytujících vzdělávání a odbornou přípravu k rozvíjení kultury kvality, což dále usnadnilo mobilitu ve vzdělávání a mobilitu pracovní síly bez ohledu na hranice a systémy;

4. s ohledem na zkušenosti získané v oblasti vysokoškolského vzdělávání a v oblasti odborného vzdělávání a přípravy mohou flexibilní opatření pro zajišťování kvality podpořit zvyšování kvality formálního a neformálního učení ve všech odvětvích vzdělávání a odborné přípravy a rovněž mohou reagovat na stále častější jevy, jako jsou otevřené vzdělávací zdroje a přeshraniční vzdělávání, včetně franšízování ([2]).

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE:

1. existuje značný prostor pro účinnější přístupy k zajišťování kvality ve všech odvětvích vzdělávání a odborné přípravy, které by přinesly posun od přístupu založeného na „kontrolním seznamu“ k rozvíjení skutečné, pevně zakotvené kultury zlepšování kvality výuky a učení, která může zvýšit úroveň učení a zlepšit jeho výsledky;

2. zajišťování kvality v rámci trvalého zlepšování kvality by mělo podpořit reformy systémů vzdělávání a odborné přípravy v souladu s programy reforem na úrovni EU i na úrovni jednotlivých států;

3. zajišťování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání – zejména vnitřní zajišťování kvality – stále účinněji napomáhá vysokoškolským institucím při plnění jejich cílů. Podoba externího zajišťování kvality se v jednotlivých členských státech liší v závislosti na vnitrostátních potřebách a okolnostech, přičemž ke zvyšování důvěry a zlepšování úrovně přispívají mimo jiné akreditace programů a hodnocení na úrovni institucí.

([1]) Viz přílohu („Další souvislosti“).

([2]) *Přeshraniční vzdělávání* zahrnuje poskytování služeb vysokoškolského vzdělávání v cizině prostřednictvím detašovaných kampusů nebo v rámci franšízových dohod nebo dohod o validaci, které spolu uzavřely poskytující a přijímající instituce.

V externím zajišťování kvality se stále silněji projevuje tendence provádět hodnocení na úrovni institucí, což institucím vysokoškolského vzdělávání umožňuje přizpůsobovat způsob poskytování vzdělávání pružnějším způsobem, který odpovídá jejich vlastním potřebám a potřebám žáků, učňů, studujících, pracovního trhu a společnosti;

4. nepostradatelnou úlohu při zajišťování kvality v téže oblasti má přeshraniční spolupráce, a to při budování důvěry a zvyšování norem kvality, při podpoře mobility ve vzdělávání, zlepšování podmínek pro společné programy a při přispívání k hladkému fungování přeshraničního vysokoškolského vzdělávání i vysokoškolského vzdělávání poskytovaného na základě franšízových dohod. Skutečnost, že se agenturám zajišťujícím kvalitu ve vysokoškolském vzdělávání otvírají nové příležitosti, díky nimž mohou nabízet přeshraniční zajišťování kvality prostřednictvím evropského registru EQUAR při současném dodržování vnitrostátních požadavků, by měla napomoci podnítit evropský rozměr v zajišťování kvality a usnadnit přeshraniční hodnocení a jednodušší postupy pro společné programy;

5. v oblasti odborného vzdělávání a přípravy podpořily v členských státech poradenské nástroje a materiály pro odbornou přípravu vytvořené v rámci sítě EQAVET ([1]) pokrok v oblasti kultury kvality a většina členských států již buď zavedla nebo v současné době vytváří vnitrostátní přístup k zajišťování kvality v souladu s evropským referenčním rámcem pro zajišťování kvality (EQAVET). Je třeba vynaložit větší úsilí, zejména pokud jde o zajištění toho, aby opatření pro zajišťování kvality více zohledňovala výsledky učení a aby vyhovovala potřebám neformálního učení a učení založeného na pracovní činnosti ve formálním i neformálním prostředí, v závislosti na vnitrostátním kontextu;

6. získané zkušenosti s uvedeným referenčním rámcem by mohly sloužit jako základ pro vytvoření komplexního přístupu k zajišťování kvality v oblasti vzdělávání dospělých;

7. větší transparentnost při zajišťováním kvality v různých odvětvích a v režimu uznávání neformálního a informálního učení, včetně všech forem elektronického učení, by rovněž pomohlo budovat důvěru a podpořit propustnost napříč odvětvími a zeměmi.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY V SOULADU S VNITROSTÁTNÍMI POSTUPY A PŘI NÁLEŽITÉM ZOHLEDNĚNÍ SUBSIDIARITY SPOLUPRACOVALY S PŘÍSLUŠNÝMI SUBJEKTY S CÍLEM:

1. rozvíjet a prosazovat kulturu zlepšování kvality po celou dobu vzdělávání a odborné přípravy s cílem zlepšit kvalitu znalostí, dovedností a kompetencí, které si žáci, učni a studující osvojují, jakož i kvalitu procesu učení, a vhodným způsobem využívat evropské nástroje týkající se zajištění kvality;

2. posilovat kapacitu opatření pro zajišťování kvality v zájmu zvládání současného a budoucího vývoje v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, jako jsou například všechny formy elektronického učení, a zajistit, aby oblast působnosti orgánů zajišťujících kvalitu byla v tomto ohledu dostatečně flexibilní;

3. zajistit větší transparentnost, pokud jde o výsledky posuzování kvality;

4. využívat možností financování v rámci programu *Erasmus* + za účelem vypracování inovativních nadnárodních projektů, které posílí kapacitu systémů zajišťování kvality podporovat napříč EU udržitelné reformy v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, a případně využívat evropské strukturální a investiční fondy s cílem podpořit rozvoj systémů vzdělávání a odborné přípravy se zajištěnou kvalitou;

5. prostřednictvím zajišťování kvality vybízet k prosazování kvalitní výuky ve vzdělávání a odborné přípravě;

6. v rámci boloňského procesu podpořit probíhající revizi norem a pokynů pro zajišťování kvality v oblasti evropského vysokoškolského vzdělávání, aby se zlepšila jejich srozumitelnost, použitelnost a užitečnost, včetně jejich oblasti působnosti, s důrazem na zvyšování norem kvality;

7. případně povzbuzovat přeshraniční spolupráci mezi orgány zajišťujícími kvalitu ve všech odvětvích a u všech forem vzdělávání a odborné přípravy;

8. s podporou vnitrostátních agentur zajišťujících kvalitu zajistit kvalitu vzdělávání poskytovaného vysokoškolskými institucemi, které mají kampusy v zahraničí a pořádají kurzy na základě franšízové dohody, a to prostřednictvím posílené spolupráce mezi agenturami zajišťujícími kvalitu ve vysílající a přijímající zemi, nebo tím, že umožní agenturám, které jsou zaregistrovány v EQAR, aby prováděly hodnocení institucí nabízejících přeshraniční poskytování vzdělávání a vzdělávání na základě franšízové dohody s cílem reagovat na obavy ohledně kvality a povzbuzovat přeshraniční spolupráci a vzájemné učení;

([1]) Evropský referenční rámec pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy.

9. nadále provádět evropský referenční rámec pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy s cílem rozvíjet kulturu zajišťování kvality v členských státech a mezi nimi, mimo jiné i na úrovni poskytovatelů odborného vzdělávání a přípravy, zejména prostřednictvím snahy zavést v souladu s komuniké z konference v Bruggách do konce roku 2015 na vnitrostátní úrovni společný rámec pro zajištění kvality určený poskytovatelům odborného vzdělávání a přípravy, který se bude vztahovat na učení ve škole i na učení založené na pracovní činnosti, pokud je to ve vnitrostátním kontextu vhodné;

10. zajistit, aby systémy a nástroje zajištění kvality byly pravidelně hodnoceny s cílem posílit jejich trvalý rozvoj a účinnost;

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY ZOHLEDNILY SPECIFICKÉ RYSY A POŽADAVKY RŮZNÝCH ODVĚTVÍ A VNITROSTÁTNÍ OKOLNOSTI A:

1. nadále prosazovaly transparentnost a doplňkovost odvětvových přístupů k zajišťování kvality tím, že budou vycházet z evropských zásad v oblasti zajišťování kvality z hlediska celoživotního učení s ohledem na zajištění kvality výsledků učení u žáků, učňů a studujících a na zvyšování prostupnosti mezi odvětvím vzdělávání a odborné přípravy. Součástí dalšího rozvoje by mohlo být:

   a) častější využívání přístupu založeného na výsledcích učení při vymezování, poskytování a hodnocení znalostí, dovedností, kompetencí a kvalifikací, který vychází z evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení a z evropských nástrojů založených na kreditech, jako jsou ECTS ([1]) a ECVET ([2]);

   b) prosazování transparentních opatření pro zajišťování kvality, jež budou vycházet ze stávajících rámců pro zajišťování kvality a jež podpoří spolehlivé, platné a věrohodné metodiky hodnocení a nástroje pro validaci neformálního a informálního učení;

   c) posílení vazeb a spolupráce mezi zúčastněnými stranami ve světě vzdělávání a odborné přípravy i ve světě práce, mimo jiné s cílem vyvinout vhodné systémy monitorování a předvídání dovedností;

   d) případné zapojení příslušných zúčastněných stran, včetně zaměstnanců, učňů, studujících a zaměstnavatelů, aby se tyto strany prostřednictvím zajišťování kvality podílely na strategickém rozhodování, navrhování kvalifikací a na přípravě, poskytování a monitorování programů s cílem zajistit v institucích poskytujících vzdělávání a odbornou přípravu trvalé zlepšování kvality;

2. využívaly potenciál zajišťování kvality v zájmu intenzivnějšího provádění vnitrostátních rámců kvalifikací spojených s evropským rámcem kvalifikací (EQF);

3. vycházely z práce, která právě probíhá v rámci boloňského procesu v oblasti vysokoškolského vzdělávání, s cílem využívat potenciál zajišťování kvality v zájmu posílení vzájemné důvěry a transparentnosti jakožto základu na cestě ke snazšímu uznávání všech příslušných kvalifikací;

4. usilovaly o posílení nadnárodní transparentnosti opatření pro zajišťování kvality v jiných odvětvích a na jiných úrovních vzdělávání a odborné přípravy tím, že zohlední zkušenosti získané v oblasti vysokoškolského vzdělávání;

5. zkoumaly opatření pro zajišťování kvality za účelem lepšího řešení otázek kvality neformálního učení a učení založeného na pracovní činnosti, pokud je to ve vnitrostátním kontextu vhodné, tím, že budou případně vycházet z evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy;

6. dále prozkoumaly příslušné otázky zajišťování kvality týkající se všech forem elektronického učení, jako je hodnocení a certifikace nových forem učení a výuky;

7. zejména s ohledem na nedávnou hodnotící zprávu Komise týkající se evropského rámce kvalifikací a na její zprávu o pokroku při zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a vysokoškolského vzdělávání ([3]) usilovaly o užší koordinaci a zlepšení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a evropských nástrojů pro zajišťování kvality ve vysokoškolském vzdělávání, jakož i nástrojů pro transparentnost, jako jsou EQF, Europass a evropský systém kreditů;

([1]) Evropský systém přenosu a akumulace kreditů ve vysokoškolském vzdělávání.
([2]) Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu.
([3]) Viz příloha.

8. v rámci otevřené metody koordinace posoudily, jaký mají členské státy prostor pro posílení vlastních ustanovení a iniciativ týkajících se zajišťování kvality v oblastech předškolního vzdělávání, školního vzdělávání a dalšího vzdělávání s ohledem na zkušenosti získané v jiných odvětvích;

9. nadále prosazovaly spolupráci při zajišťování kvality na mezinárodní úrovni ve všech sektorech, a to prostřednictvím spolupráce s mezinárodními organizacemi, politického dialogu s hlavními mezinárodními partnery a partnerství s institucemi na celém světě.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

1. nadále zlepšovala vazby a součinnost mezi nástroji EU pro transparentnost, které podporují zajišťování kvality, uznávání a mobilitu, a usilují o dosažení další doplňkovosti a sbližování těchto nástrojů, mimo jiné i tím, že zhodnotí konzultace o evropském prostoru dovedností a kvalifikací;

2. nadále posilovala vzájemné učení prostřednictvím evropské spolupráce při zajišťování kvality ve všech odvětvích, mimo jiné s pomocí financování z programu *Erasmus+*;

3. zkoumala, jakým způsobem lze podpořit členské státy při vytváření jejich opatření pro zajišťování kvality, aby reagovala na různé způsoby učení a výuky, aby bylo možné tato opatření uplatňovat v různých odvětvích vzdělávání a odborné přípravy a na různých úrovních.

PŘÍLOHA

Politické souvislosti

1. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. února 2001 o evropské spolupráci při hodnocení kvality vzdělávacího systému ([1]).

2. Normy a pokyny pro zajišťování kvality v oblasti evropského vysokoškolského vzdělávání přijaté v roce 2005 a závazek revidovat je, který přijali ministři, již se zúčastnili boloňské ministerské konference konané ve dnech 26. a 27. dubna 2012 v Bukurešti.

3. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. února 2006 o evropské spolupráci při zajišťování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání ([2]).

4. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení, zejména společných zásad pro zajišťování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání, uvedených v příloze III ([3]).

5. Závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy na období do roku 2020 („*ET 2020*“) ([4]).

6. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o zavedení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy ([5]).

7. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 19. listopadu 2010 o prioritách posílené evropské spolupráce v oblasti odborného vzdělávání a přípravy na období let 2011–2020 ([6]).

8. Závěry Rady ze dne 28. listopadu 2011 o modernizaci vysokoškolského vzdělávání ([7]).

9. Usnesení Rady ze dne 28. listopadu 2011 o obnoveném evropském programu pro vzdělávání dospělých ([8]).

10. Doporučení Rady ze dne 20. prosince 2012 o uznávání neformálního a informálního učení ([9]).

11. Závěry Rady ze dne 15. února 2013 o investicích do vzdělávání a odborné přípravy – reakce na sdělení „*Přehodnocení vzdělávání: investice do dovedností v zájmu dosažení lepších socioekonomických výsledků*“ a na „*Roční analýzu růstu pro rok 2013*“ ([10]).

12. Závěry Rady ze dne 25. listopadu 2013 o globálním rozměru evropského vysokoškolského vzdělávání ([11]).

13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport ([12]).

14. Závěry Rady ze dne 24. února 2014 o účinném a inovativním vzdělávání a odborné přípravě jako investici do dovedností – podpora evropského semestru 2014 ([13]).

([1]) Úř. věst. L 60, 1.3.2001, s. 51.
([2]) Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 60.
([3]) Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 7.
([4]) Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.
([5]) Úř. věst. C 155, 8.7.2009, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 324, 1.12.2010, s. 5.
([7]) Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 36.
([8]) Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 1.
([9]) Úř. věst. C 398, 22.12.2012, s. 1.
([10]) Úř. věst. C 64, 5.3.2013, s. 5.
([11]) Úř. věst. C 28, 31.1.2014, s. 2.
([12]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50.
([13]) Úř. věst. C 62, 4.3.2014, s. 4.

Další souvislosti

1. Evropská zpráva z května roku 2000 o kvalitě školního vzdělávání: Šestnáct ukazatelů kvality.
2. Studie provedená v rámci sítě Eurydice: hodnocení škol poskytujících vzdělávání v rámci povinné školní docházky v Evropě, 2004.
3. Zpráva skupiny na vysoké úrovni pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání z června roku 2013 o zlepšování kvality výuky a učení v evropských institucích vysokoškolského vzdělávání.
4. Studie z roku 2013 o zajišťování kvality v oblasti dalšího vzdělávání a zpráva tematické pracovní skupiny pro kvalitu v oblasti dalšího vzdělávání ze dne 24. října 2013.
5. Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 19. prosince 2013 o hodnocení evropského rámce kvalifikací (EQF) – provádění doporučení Evropského parlamentu a Rady o zavedení rámce evropských kvalifikací pro celoživotní učení.
6. Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 28. ledna 2014 o pokroku při zabezpečování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání.
7. Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 28. ledna 2014 o provádění Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o zavedení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy.

Závěry Rady ze dne 21. května 2014 o kulturním dědictví jako strategickém zdroji pro udržitelný rozvoj Evropy

(2014/C 183/08)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

UZNÁVAJÍC, ŽE:

1. podle Smlouvy má Unie zajistit zachování a rozvoj kulturního dědictví Evropy;

2. kulturní dědictví tvoří z minulosti dochované zdroje všech forem a podob, tedy zdroje hmotné, nehmotné a digitální (původně digitální i digitalizované), včetně památek, nalezišť, krajin, dovedností, postupů, znalostí a projevů lidské tvořivosti, jakož i sbírek uchovávaných a spravovaných veřejnými i soukromými orgány, jako jsou muzea, knihovny a archivy. Vzniká vzájemným působením člověka a jeho prostředí v průběhu času a prochází neustálým vývojem. Tyto zdroje mají pro společnost nesmírnou hodnotu z kulturního, environmentálního, sociálního a ekonomického hlediska, a jejich udržitelné řízení tak představuje strategickou volbu pro 21. století;

3. kulturní dědictví je pro Evropu důležité aktivum a důležitá složka evropského projektu;

4. kulturní dědictví jako neobnovitelný zdroj, který je jedinečný, nenahraditelný a nezaměnitelný, je v současné době vystaveno velkým výzvám souvisejícími s kulturními, environmentálními, sociálními, ekonomickými a technologickými změnami, jež postihují všechny stránky současného života.

ZDŮRAZŇUJÍC, ŽE:

5. kulturní dědictví hraje významnou roli při vytváření a rozvíjení sociálního kapitálu, neboť má schopnost:

   a) podněcovat a podporovat zájem občanů o účast na veřejném životě;

   b) zvyšovat kvalitu života a dobré životní podmínky jednotlivců i jejich společenství;

   c) podporovat rozmanitost a mezikulturní dialog přispíváním k posílení pocitu „příslušnosti“ k širšímu společenství a lepšímu vzájemnému porozumění a úctě mezi národy;

   d) přispívat ke zmírňování sociálních rozdílů, usnadňovat sociální začleňování, kulturní a sociální účast a prosazovat mezigenerační dialog a sociální soudržnost;

   e) nabízet možnosti k rozvoji dovedností, znalostí, tvořivosti a inovací;

   f) být účinným vzdělávacím nástrojem formálního, neformálního a informálního vzdělávání, celoživotního učení a odborné přípravy;

6. kulturní dědictví má velký ekonomický dopad, a to i jako nedílná součást kulturních a tvůrčích odvětví, neboť mimo jiné:

   a) je významnou hnací silou místního a regionálního rozvoje podporujícího začlenění a zdrojem významných externalit, zejména prostřednictvím posilování udržitelného kulturního cestovního ruchu;

   b) podporuje udržitelný rozvoj a obnovu venkova a měst, jak dokládají iniciativy mnoha evropských regionů a měst;

   c) vytváří rozmanité druhy zaměstnání;

7. kulturní dědictví hraje specifickou úlohu při dosahování cílů strategie Evropa 2020 pro „inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, poněvadž má sociální a ekonomický dopad a přispívá k environmentální udržitelnosti;

8. otázka kulturního dědictví se dotýká několika veřejných politik nad rámec té kulturní, jako jsou politiky týkající se regionálního rozvoje, sociální soudržnosti, zemědělství, námořních záležitostí, životního prostředí, cestovního ruchu, vzdělávání, digitální agendy, výzkumu a inovace. Tyto politiky mají na kulturní dědictví přímý nebo nepřímý dopad a současně kulturní dědictví skýtá značný potenciál pro dosahování jejich cílů. Tento potenciál by proto měl být v plné míře uznán a rozvíjen.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ A S NÁLEŽITÝM PŘIHLÉDNUTÍM K ZÁSADĚ SUBSIDIARITY:

9. uznaly vlastní hodnotu kulturního dědictví a využívaly potenciál kultury a kulturního dědictví jakožto sdíleného strategického zdroje pro rozvoj společnosti založené na demokratických, etických, estetických a ekologických hodnotách, a to zejména v době krize;

10. zintenzivnily dialog se zainteresovanými subjekty v oblasti kulturního dědictví s cílem určit a provádět koordinované politiky a opatření za účelem udržitelného řízení a rozvoje kulturního dědictví a podporovaly spolupráci s mezinárodními a mezivládními organizacemi, zejména s Radou Evropy;

11. mobilizovaly dostupné zdroje pro podporu, rozvoj a prosazování kulturního dědictví prostřednictvím integrovaného a komplexního přístupu a braly při tom v potaz jeho kulturní, ekonomické, sociální, environmentální a vědecké aspekty;

12. přispívaly k začleňování problematiky kulturního dědictví do vnitrostátních a evropských politik;

13. v zájmu zajištění přidané hodnoty určily a dále rozvíjely synergie vytvářené mezi unijními a vnitrostátními veřejnými politikami nad rámec kulturní politiky, jako je regionální rozvoj, soudržnost, zemědělství, námořní záležitosti, životní prostředí, energetika a změna klimatu, cestovní ruch, vzdělávání, výzkum a inovace;

14. v rámci možností zlepšily přístup k financování, v plné míře využívaly dostupné programy pro veřejný a soukromý sektor a podpořily investice do kulturního dědictví jako součást integrovaných strategií pro udržitelný místní a regionální rozvoj, v rámci dostupných programů na úrovni jednotlivých států i EU a v rámci strukturálních fondů EU v souladu s dohodami o partnerství;

15. nadále podporovaly opatření Evropské unie pro označení „Evropské dědictví“ ([1]);

16. nadále podporovaly vzdělávání v oblasti kulturního dědictví, zvyšovaly informovanost veřejnosti o potenciálu kulturního dědictví z hlediska zajištění udržitelného rozvoje a ve spolupráci s občanskou společností podporovaly účast, zejména dětí a mladých lidí;

17. zlepšily shromažďování a analýzu kvalitativních podkladů a kvantitativních údajů, včetně statistických dat, ohledně kulturního dědictví;

18. podporovaly financování, vytváření a šíření digitálního kulturního obsahu a dostupnost inovativních služeb v oblasti kulturního dědictví vykazujících kulturní a vzdělávací hodnotu pro občany, podporovaly přístup veřejnosti k těmto digitálním zdrojům a službám týkajícím se dědictví, a to i prostřednictvím projektu Europeana.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY:

19. prosazovaly modely dlouhodobé politiky v oblasti kulturního dědictví, jež jsou fakticky podložené a určované potřebami společnosti a občanů;

20. zvýšily úlohu kulturního dědictví v rámci udržitelného rozvoje a zaměřily se při tom na projekty týkající se územního plánování, přeměny a obnovy městských a venkovských oblastí;

21. podpořily vytváření sítí a navazování partnerství mezi subjekty působícími v oblasti kulturního dědictví a v jiných oblastech politik, mezi veřejnými a soukromými aktéry ve všech relevantních oblastech a na různých úrovních správy;

22. zvážily možnost zahrnutí kulturního dědictví do rámce příštího pracovního plánu Rady pro kulturu, který bude prováděn od roku 2015;

23. zlepšily přeshraniční, meziregionální a nadnárodní spolupráci s příslušnými subjekty týkající se otázek kulturního dědictví;

([1]) Úř. věst. L 303, 22.11.2011, s. 1.

24. podporovaly tradiční znalosti a dovednosti, jež jsou nezbytné pro zachování, udržitelnou správu a rozvoj kulturního dědictví a jež by měly být předávány budoucím generacím, a to s cílem zvýšit lidský kapitál a zajistit kontinuální ochranu evropských kulturních statků;

25. nadále spolupracovaly na plánu výzkumu v oblasti kulturního dědictví a posílily podporu iniciativám výzkumu kulturního dědictví na základě rámcového programu EU pro výzkum a inovace Horizont 2020, jako je iniciativa společného plánování týkající se kulturního dědictví a globálních změn.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

26. pokračovala v analýze ekonomického a sociálního dopadu kulturního dědictví v EU a přispěla k rozvoji strategického přístupu k problematice kulturního dědictví;

27. při přezkumu strategie Evropa 2020 zohlednila příspěvek kulturního dědictví při dosahování cílů strategie;

28. brala v potaz specifickou povahu kulturního dědictví při uplatňování pravidel státní podpory;

29. podporovala výměnu a uplatňování osvědčených postupů vyplývajících z projektů financovaných v rámci programů Unie se zaměřením na podporu udržitelného využívání a správy kulturního dědictví;

30. na úrovni EU dále podporovala vytváření sítí a sdílení zdrojů mezi odborníky a profesionály z praxe činnými v oblasti kulturního dědictví a působícími ve veřejném a soukromém sektoru, jakož i mezi organizacemi občanské společnosti.

Závěry Rady ze dne 21. května 2014 o rovnosti žen a mužů v oblasti sportu

(2014/C 183/09)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNAJÍC, ŽE:

1. Rovnost žen a mužů je jednou ze základních zásad Evropské unie zakotvených ve Smlouvách. Je jedním z cílů a úkolů Evropské unie, přičemž zvláštním posláním Unie je zohlednění zásady rovnosti žen a mužů při všech jejích činnostech ([1]).

2. Rovnost žen a mužů je zakotvena v článku 23 Listiny základních práv Evropské unie.

3. Ve své strategii pro rovnost žen a mužů 2010–2015 ([2]), v níž je určeno pět prioritních oblastí činností: stejná ekonomická nezávislost; stejná odměna za stejnou nebo rovnocennou práci; vyvážené zastoupení žen a mužů v pozicích s rozhodovací pravomocí; důstojnost, integrita a konec genderovému násilí; a rovnost žen a mužů v rámci vnější činnosti, se Komise zavázala podporovat začleňování genderové problematiky do všech politik EU. Ve sdělení o rozvoji evropského rozměru v oblasti sportu ([3]) Komise navrhla opatření zaměřená zejména na přístup ke sportu pro ženy z řad přistěhovalců a etnických menšin, přístup k pozicím s rozhodovací pravomocí a boj proti genderovým stereotypům.

4. Rovnost žen a mužů má zásadní význam pro plnění cílů EU týkajících se hospodářské a sociální soudržnosti a vysoké úrovně zaměstnanosti, jakož i pro zajištění udržitelného růstu a konkurenceschopnosti a pro řešení demografických problémů.

5. Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele přijala závěry týkající se různých relevantních aspektů rovnosti žen a mužů ([4]), konkrétně závěry Rady o Evropském paktu pro rovnost žen a mužů (2011–2020) a závěry Rady na podporu provedení strategie Komise v oblasti rovnosti žen a mužů 2010–2015.

6. Na konferenci EU o rovnosti žen a mužů v oblasti sportu konané ve Vilniusu ve dnech 3. a 4. prosince 2013 byla posouzena možná strategická opatření, která by umožnila dosáhnout do období 2016–2020 rovnosti žen a mužů v oblasti sportu, a Komise, členské státy a subjekty působící v rámci sportovního hnutí byly vyzvány, aby vypracovaly plán strategických opatření v této oblasti.

7. Brightonská deklarace, která byla výsledkem první světové konference věnované problematice žen a sportu konané v roce 1994 v britském Brightonu, a deklarace mezinárodní konference ministrů sportu a vyšších úředníků odpovědných za sport a tělesnou východu UNESCO (MINEPS) vyzvaly k přijetí konkrétních opatření na podporu rovných příležitostí v oblasti sportu.

8. Konference o násilí namířeném proti ženám v celé EU: domácí násilí, násilí na pracovišti, na veřejnosti a online, která se konala v Bruselu dne 5. března 2014, představila výsledky průzkumu FRA (Agentury EU pro základní práva) ([5]) o násilí namířeném proti ženám. Průzkum ukázal, že 33 % žen zažilo fyzické nebo sexuální násilí, přičemž 32 % všech obětí sexuálního obtěžování potvrdilo, že pachatelem byl nadřízený, kolega nebo zákazník. Většina žen, které byly oběťmi, své zkušenosti neoznámila ani policii, ani žádné organizaci na podporu obětí násilí ([6]).

9. Seminář řeckého předsednictví pod názvem „Genderové násilí v oblasti sportu: ochrana mladistvých“, který se konal v Aténách dne 20. března 2014, vyzval k řešení a k pravidelnému monitorování rovnosti žen a mužů v oblasti sportu, včetně genderového násilí v oblasti sportu, a k vyhodnocování povahy a rozsahu genderového násilí v oblasti sportu, zejména se zaměřením na vrcholový sport, vztah trenéra a sportovce,

([1]) Článek 2 a čl. 3 odst. 3 SEU a článek 8 SFEU.
([2]) Dokument 13767/10.
([3]) Dokument 5597/11.
([4]) Dokumenty 18127/10 a 7370/11.
([5]) Průzkum byl založen na osobních rozhovorech se 42 000 ženami ve věku od 18 do 74 let ve všech 28 členských státech EU.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

okolí sportovce a odvětví sportu a vzájemné vztahy sportovců samotných. Seminář rovněž vyzval k vyvinutí dostatečných nástrojů (např. podpůrné služby, poradenství a telefonní linky důvěry) pro sportovce, kteří se stali objektem sexuálního obtěžování nebo násilí ve sportu;

UZNÁVAJÍC, ŽE:

10. Otázce rovnosti žen a mužů v oblasti sportu se již v některých členských státech dostává značné pozornosti. Určitý díl práce již byl na místní, regionální a evropské úrovni a na úrovni mezinárodního sportovního hnutí vykonán, míra rovnosti žen a mužů však dosud nedosáhla přijatelné úrovně a provádění konkrétních opatření je v řadě členských států a v rámci mezinárodního sportovního hnutí stále nedostatečné.

11. Protože sport je odvětví zahrnující mladistvé, je rovněž prostředím, které může přinášet nebezpečí násilí a sexuálního obtěžování, mj. s ohledem na důvěru vzniklou mezi osobami zapojenými do sportu.

12. Ženy jsou v řadě oblastí sportu nedostatečně zastoupeny. Podle průzkumu Eurobarometru z roku 2013 zaměřeného na sport a pohybovou aktivitu je zapojení dívek a žen stále ještě nižší než v případě chlapců a mužů.

13. Počet žen, které v rámci řídících orgánů v oblasti sportu a v rámci trenérské činnosti zaujímají vedoucí místa, je stále nízký.

14. Genderové násilí v oblasti sportu, zejména sexuální obtěžování a zneužívání mladistvých, představuje významný problém, avšak vyžaduje si dodatečný výzkum, aby je bylo možné lépe chápat.

15. Genderové role jsou osvojovány a podporovány od velmi útlého věku a mohou ovlivňovat přání, zájmy a touhy žen i mužů v soukromém i veřejném životě.

16. Sdělovací prostředky, včetně reklamního průmyslu, přispívají k reprodukování kulturně přenášených stereotypů a zobrazení žen a mužů a mohou hrát významnou roli v boji proti genderovým stereotypům.

17. V závěrech o úloze sportu jako faktoru přispívajícího k aktivnímu sociálnímu začleňování ([1]) Rada vyzvala členské státy a Komisi, aby podporovaly opatření týkající se zohledňování zásady rovnosti žen a mužů v rámci činností souvisejících se sportem, zejména pokud jde o funkce s rozhodovací pravomocí, a zabývaly se sportem v souvislosti s genderovými rolemi, jak je stanoveno ve strategii EU pro rovnost žen a mužů. Kromě toho je třeba bojovat proti genderovému násilí s cílem zajistit, aby ženy mohly v plném rozsahu požívat svých lidských práv a dosáhnout rovnoprávnosti s muži;

VYZDVIHUJE POTENCIÁL SPORTU, POKUD JDE O ŘEŠENÍ TĚCHTO VÝZEV:

18. Sport může být účinným nástrojem pro zajištění rovných příležitostí a sociálního začlenění. Skutečné rovnosti žen a mužů nelze dosáhnout pomocí právních předpisů samotných. Zapotřebí jsou rovněž specifická opatření a zohledňování zásady rovnosti žen a mužů, aby se zajistilo, že bude využito značného potenciálu, který odvětví sportu v tomto ohledu má, a to například vzhledem k jeho významu pro utváření identity dětí a mládeže.

19. Sport by mohl sloužit k rozvíjení dovedností, znalostí a schopností žen a mužů, a zvyšovat tím jejich mobilitu a zaměstnatelnost. Pracovní síla, která bude genderově inkluzivnější, by mohla být pro sport přínosem; sportovní oblast se bude tímto směrem vyvíjet a přitahovat ke sportu více žen a mužů a vést k novým a inovativním přístupům ke koučování, trénování, řízení a soudcování;

([1]) Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 5.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY PŘI NÁLEŽITÉM ZOHLEDNĚNÍ ZÁSADY SUBSIDIARITY:

20. zvažovaly v úzké spolupráci se sportovním hnutím vypracovávání a plnění národních akčních plánů, obecných dohod nebo strategie pro rovnost žen a mužů ve sportu;

21. zdůrazňovaly význam rozmanitosti a genderové vyváženosti v oblasti řízení sportu a podporovaly rovnost žen a mužů v oblasti přijímání rozhodnutí na všech úrovních a ve všech oblastech sportu;

22. zvažovaly vypracování a využívání vzdělávacích materiálů pro školení osob přijímajících rozhodnutí a trenérů v oblasti sportu i pro rodiče, a tím přispěly k odstraňování genderových stereotypů a k podpoře rovnosti žen a mužů na všech úrovních vzdělávání a sportovního tréninku;

23. zvažovaly vypracování politik a programů pro odstranění genderových stereotypů a prosazování zásady rovnosti žen a mužů v rámci vzdělávacích programů a postupů uplatňovaných od útlého věku, včetně výzkumu, studií, statistik a analýz dopadu, který genderové stereotypy mají na úsilí o dosažení skutečné rovnosti žen a mužů v oblasti sportu;

24. podporovaly předcházení genderovému násilí v oblasti sportu od útlého věku a ochranu obětí a potenciálních obětí sexuálního obtěžování v oblasti sportu a vyměňovaly si osvědčené postupy a způsoby, jakými sportovní organizace mohou předcházet sexuálnímu zneužívání a obtěžování v oblasti sportu a řešit je;

25. zvažovaly příležitosti, které přinášejí vrcholné sportovní akce pro organizování kampaní na prevenci a zvyšování povědomí v oblasti obchodování s lidmi pro účely sexuálního vykořisťování;

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ, S NÁLEŽITÝM ZŘETELEM K ZÁSADĚ SUBSIDIARITY A PŘI RESPEKTOVÁNÍ ODPOVĚDNOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ ZA POLITIKU V OBLASTI SPORTU:

26. zvážily vypracování odpovídajících a přiměřených opatření spolu se sportovními organizacemi, v souladu s vnitrostátními a evropskými právními předpisy a platnou legislativou v oblasti ochrany údajů, s cílem ověřit vhodnost osob pracujících v oblasti sportu (zejména s mladistvými). Takovými opatřeními by mohly být systémy registrace, pohovory nebo reference (mimo jiné osvědčení o bezúhonnosti);

27. posilovaly a zohledňovaly hledisko rovnosti žen a mužů v politice v oblasti sportu a zasazovaly se o odstranění genderových stereotypů prostřednictvím sportu a jiných souvisejících politik a programů EU na všech úrovních, v souladu se zásadou integrity sportu;

28. zahrnuly otázku rovnosti žen a mužů v oblasti sportu do souvislosti s relevantními budoucími opatřeními pro sport na úrovni členských států a EU;

29. mezi všemi příslušnými zainteresovanými stranami propagovaly a podporovaly účast na evropských programech, jako jsou Erasmus+ a případně další nástroje EU v oblasti financování, za účelem prosazování zásady rovnosti žen a mužů v oblasti sportu, a to zejména se zaměřením na trenéry a trenérské vzdělávání a na zprostředkování věrného obrazu sportu ve sdělovacích prostředcích;

30. zvážily případné zahrnutí cílů týkajících se rovnosti žen a mužů jakožto podmínku pro přidělování veřejných prostředků sportovním organizacím;

31. podporovaly zařazení praktického genderového přístupu, pokud jde o posuzování navrhovaných projektů a programů v oblasti sportu veřejnými orgány;

32. zvážily vypracování souboru pokynů, které by mohly sloužit k podpoře provádění klíčových opatření na úrovni EU;

33. zvážily ve spolupráci s mezinárodními sportovními orgány zahájení činnosti platformy pro zveřejňování závazků pro rovnost žen a mužů v oblasti sportu;

S PŘIHLÉDNUTÍM K AUTONOMII SPORTOVNÍCH ORGANIZACÍ TYTO ORGANIZACE A ZAINTERESOVANÉ SUBJEKTY VYZÝVÁ, ABY:

34. zvážily vypracování a plnění akčních plánů a strategií týkajících se rovnosti žen a mužů v oblasti sportu;

35. zdůrazňovaly význam rozmanitosti a genderové vyváženosti v oblasti řízení sportu a mezi trenéry a podporovaly rovnost žen a mužů v oblasti přijímání rozhodnutí na všech úrovních a ve všech oblastech sportu;

36. zohledňovaly a prosazovaly rovnost žen a mužů v oblasti sportu a podporovaly odstraňování genderových stereotypů prostřednictvím propagačních kampaní a vývoje a využívání vzdělávacích materiálů pro školení osob přijímajících rozhodnutí a trenérů v oblasti sportu bez rozdílu věku;

37. zahrnuly specifická opatření a postupy týkající se genderového násilí do etického kodexu a zvážily zavedení cílených opatření, jako např. linek důvěry a podpůrných služeb pro osoby postižené genderovým násilím;

38. podporovaly tlak na sdělovací prostředky, aby referovaly o sportu nesexistickým způsobem;

39. podporovaly zlepšování genderové vyváženosti ve výkonných radách a výborech v oblasti sportu, jakož i v rámci řízení a trenérské činnosti, a snažily se odstranit nelegislativní překážky bránící ženám, aby takové funkce zastávaly;

VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

40. zohledňovala hledisko rovnosti žen a mužů ve všech aspektech politiky v oblasti sportu a zasazovala se o odstranění genderových stereotypů v oblasti sportu na všech úrovních;

41. podporovala aktivní spolupráci mezi příslušnými sociálními partnery v rámci sociálního dialogu a spolupráci se sportovním hnutím v rámci strukturovaného dialogu s cílem snížit nerovnost žen a mužů v různých oblastech včetně trhu práce;

42. podporovala nadnárodní iniciativy (např. kampaně zvyšování povědomí, výměna osvědčených postupů, studie, sítě, projekty) zaměřené na provádění vnitrostátních a mezinárodních strategických opatření týkajících se rovnosti žen a mužů v oblasti sportu v rámci programů financování ze strany EU, včetně programu Erasmus+, se zaměřením na rozhodování v rámci řídících orgánů v oblasti sportu, trenérskou činnost a boj proti genderovému násilí a negativním stereotypům v oblasti sportu;

43. prováděla výzkum zaměřený na problematiku rovnosti žen a mužů na všech úrovních a ve všech oblastech sportu, a zaměřila se přitom zejména na koučování, trénování, řízení a soudcování v úzké spolupráci s Evropským institutem pro rovnost žen a mužů; zahájila dále zvláštní studii s cílem posoudit povahu a rozsah genderového násilí ve sportu;

44. podporovala vypracování a využívání specificky uzpůsobených nástrojů pro zohledňování zásady rovnosti žen a mužů, jako je sestavování rozpočtu s ohledem na rovnost žen a mužů a hodnocení dopadu z hlediska rovnosti žen a mužů, a zvážila uplatňování těchto nástrojů v rámci programu Erasmus+ a případně i dalších nástrojů EU v oblasti financování.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS